Μάης 2016
Νο 152

εργατική δημοκρατία

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τιμη ενίσχυσης 2 ευρώ

Μαυρίζουμε

τα Μνημόνια και τη Λιτότητα
τις ιδιωτικοποιήσεις και τις απολύσεις
το ρατσισμό και τον απορριπτισμό

Ψηφίζουμε ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ

Αλλά..ελάτε να Χτίσουμε την Αριστερά της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής

Περισσότερα στην επόμενη σελίδα

Επιμένουμε Αριστερά

Τρία χρόνια διακυβέρνησης Αναστασιάδη και Συναγερμού έχουν δείξει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τις συνέπειες της Τπολιτικής της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, των απολύσεων και της διάλυσης του κράτους προνοίας.

Η Τρόικα του Συναγερμού, Αβέρωφ, Γεωργιάδης, Πετρίδης σε συγχορδία με τον Αναστασιάδη προσπαθούν να μας πείσουν ότι τα πράγματα είναι καλά και περιμένουν να τους ευχαριστήσουμε για τα όσα έχουν κάνει. Για τη μείωση δηλαδή των μισθών και των συντάξεων, για την ανεργία, για το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων για τη διάλυση του τομέα της Δημόσιας Υγείας και Παιδείας και τα τόσα άλλα κατορθώματα τους.

Είναι φανερό όταν τους ακούς, ότι δεν ζούμε στον ίδιο κόσμο. Και έτσι είναι στην κυριολεξία. Αυτοί είναι κομμάτι εκείνου του 10% που είδε τα εισοδήματα του να ανεβαίνουν κατά 20% τα τελευταία χρόνια. Αντίθετα εμείς που ανήκουμε στο φτωχότερο 20% του πληθυσμού είδαμε τα εισοδήματα μας να μειώνονται κατά 30%. Στο δικό μας τον κόσμο 240,000 άνθρωποι ζουν στο όριο της φτώχειας, το ένα τρίτο του πληθυσμού δυσκολεύεται να πληρώσει τις δόσεις του και κινδυνεύει να χάσει το σπίτι του, ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος. Στο δικό μας τον κόσμο περιμένουμε μήνες καμιά φορά και χρόνια για μια ειδική εξέταση στα νοσοκομεία.

Στο δικό τους τον κόσμο πηγαίνουν με κουρσάρες και έχουν τα καλύτερα νοσοκομεία διεθνώς. Στο δικό τους κόσμο ψάχνουν τράπεζες στον «Παναμά» και αλλού για να φυλάξουν τα κέρδη που κάνουν πάνω στις πλάτες μας για να μην τους τα φορολογούν ή να κινδυνεύουν να τους τα κουρέψουν όπως έκαναν οι συμπέθεροι.

Προσβολή

Δεν μας φτάνει ο πόνος και η δυστυχία που έχουν προκαλέσει έρχονται να προσθέσουν και τη προσβολή λέγοντας μας περίπου ότι είμαστε αχάριστοι και δεν τους ευχαριστούμε και δεν τους ψηφίζουμε για να συνεχίσουν το ωραίο αυτό έργο τους.

Μας πλασάρουν δηλώσεις και επαίνους από τους όμοιους τους, τραπεζίτες και κερδοσκόπους, μαγειρεύουν ειδήσεις και δημοσκοπήσεις για να μας πείσουν ότι καλά περνάμε.

Και αν τολμήσουμε να μην το πιστέψουμε και αποφασίσουμε να αντισταθούμε και να κατέβουμε σε καμιά απεργία αρχίζουν οι συκοφαντίες, τα ψέματα, και οι απειλές. Ξεχειλίζει από τα παντζάκια τους η δημοκρατία. Δεν υπήρξε κλάδος που να κατέβηκε σε απεργία αυτά τα τελευταία χρόνια και να μην αντιμετώπισε την κατασυκοφάντηση και την απειλή της επιστράτευσης ή ακόμη χειρότερα της απαγόρευσης των απεργιών.

Κυπριακό

Εκεί που χτυπά ρέστα ο Αναστασιάδης είναι στο Κυπριακό. Ανταλλάσει χειραψίες με τον Ακιντζί και συμμετέχουν σε δικοινοτικές εκδηλώσεις και φιέστες και δηλώνει σε όλους του τόνους ότι θέλει λύση. Δεν είναι λίγοι που τον πίστεψαν και τον πιστεύουν ακόμη.

Καλές είναι οι δικοινοτικές εκδηλώσεις αλλά αν δεν συνοδεύονται από πραγματικά μέτρα που να κτίζουν την εμπιστοσύνη και τη συμφιλίωση ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους των δύο πλευρών δεν αφήνουν τίποτα πέρα από τις εντυπώσεις. Τι εντυπώσεις όμως προκαλεί όταν κόβει από τους τουρκοκύπριους τη δυνατότητα να επισκέπτονται τα νοσοκομεία στο νότο; Τι εντυπώσεις προκαλεί όταν βγάζει πύρινους εθνικιστικούς λόγους στα μνημόσυνα του Γρίβα και του Γιωρκάτζη, όταν εξαγγέλλει τάχα μείωση θητείας αλλά στην ουσία προωθεί αναβάθμιση της εθνοφρουράς, όταν ανοίγει ένα νέο κύκλο αδειοδότησης στα οικόπεδα της ΑΟΖ συμπεριλαμβάνοντας σε αυτά και αμφισβητούμενα από την Τουρκία κομμάτια. Τι εντυπώσεις δημιουργεί στους τουρκοκύπριους με όλα αυτά.

Δίπλα σε αυτά άμα βάλουμε τους εναγκαλισμούς με το χασάπη των Παλαιστινίων, τον Νετανιάχου και τον δικτάτορα και σφαγέα της επανάστασης στην Αίγυπτο, Αλ Σίσυ, τις ρατσιστικές συμφωνίες που προσυπογράφει στην ΕΕ για τους πρόσφυγες, τις διευκολύνσεις που παραχωρεί στους ιμπεριαλιστές για να επιτίθενται σε γειτονικές χώρες, έχουμε την πλήρη εικόνα για τον Αναστασιάδη και το κόμμα του που μας ζητούν να τους επιβραβεύσουμε για όλα αυτά.

Σε καμιά περίπτωση. Μαυρίζουμε αυτές τις πολιτικές και στεκόμαστε στο πλευρό όσων αντιστέκονται σε αυτές. Θέλουμε να πάρουν τα λιγότερα ποσοστά γιατί αυτό θα δυναμώσει την αυτοπεποίθηση και την αγωνιστικότητα όσων βρίσκονται σε σύγκρουση μαζί τους για να δώσουν τις μάχες της επόμενης περιόδου, που σίγουρα θα είναι πολλές και σκληρές.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά

Θα προτιμούσαμε να μαυρίσουμε το Συναγερμό και όσους τον βοηθούν να περνά αυτές τις πολιτικές, όπως και τους απορριπτικούς εθνικιστές μέσα από ένα ψηφοδέλτιο της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε δυνατό σε αυτές τις εκλογές. Η Δικοινοτική Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία που μπορούσε να μπει μπροστά σε μια τέτοια προσπάθεια, δεν μπόρεσε να ξεπεράσει την απογοήτευση και την εσωστρέφεια που έφερε το μεγάλο πισωγύρισμα του Σύριζα με τον οποίο ταυτίστηκε σε μεγάλο βαθμό την προηγούμενη περίοδο. Δυστυχώς οι δυνάμεις που παλεύαμε για να αποτρέψουμε μια τέτοια εξέλιξη είχαμε τις δικές μας αδυναμίες και δεν μπορέσαμε να φτάσουμε σε μια συντονισμένη προσπάθεια για ένα ψηφοδέλτιο στα αριστερά του ΑΚΕΛ.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μένουμε αδιάφοροι ή ουδέτεροι παρατηρητές στις εκλογές. Είναι μια μάχη που έχει τη σημασία της για την εργατική τάξη. Όχι γιατί μέσα από τις αστικές εκλογές μπορούμε να αλλάξουμε τη κοινωνία αλλά κυρίως για την επίδραση που θα έχει το εκλογικό αποτέλεσμα στην συνείδηση και την αυτοπεποίθηση των πιο πρωτοπόρων κομματιών της εργατικής τάξης. Μια ενίσχυση του Συναγερμού θα σημαίνει την επιβράβευση της πολιτικής που μας επιβάλλει αυτά τα τρία χρόνια. Αντίθετα μια μείωση της δύναμης του θα καταγραφεί σαν αποδοκιμασία της πολιτικής τους. Το ίδιο ισχύει για τους απορριπτικούς εθνικιστές και τους φασίστες.

Η αποχή μπορεί να δίνει την ψευδαίσθηση σε κάποιους ότι κρατάνε την ψήφο τους καθαρή αλλά στην ουσία και η αποχή θα παίξει ρόλο στη διαμόρφωση του αποτελέσματος. Για παράδειγμα μια μεγάλη αποχή ευνοεί τα τα μικρά ακροδεξιά κόμματα και το ΕΛΑΜ γιατί θα παρουσιάσει τα ποσοστά τους ανεβασμένα.

Σε αυτές τις εκλογές η επιλογή για να ψηφίσουμε Αριστερά σημαίνει να ψηφίσουμε ΑΚΕΛ. Όσο και αν δεν νοιώθουμε άνετα με την πολιτική που ακολούθησε όλα αυτά τα χρόνια παραμένει το κόμμα προς το οποίο κοιτάζει το πιο ταξικά συνειδητό κομμάτι της εργατικής τάξης. Είναι το κόμμα κρατά μια στάση συνεργασίας και συμφιλίωσης με τους τουρκοκύπριους. Δεν πρέπει να αφήσουμε την απογοήτευση και την πικρία να μας εμποδίσει να ψηφίσουμε ΑΚΕΛ. Η ψήφος μας δεν σημαίνει ότι του δίνουμε πολιτική υποστήριξη. Απλώς χρησιμοποιούμε το ψηφοδέλτιο του για να μαυρίσουμε τη τρόϊκα του Συναγερμού όπως και τους απορριπτικούς και τους ακροδεξιούς.

Δεν πρέπει να αφήσουμε καμιά ψήφο να πάει χαμένη ή να μετρήσει υπέρ των ακροδεξιών και του ΕΛΑΜ. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό. Αν δεν θέλουμε να έχουμε άλλες ήττες, συμβιβασμούς και απογοητεύσεις χρειάζεται να κτίσουμε μια άλλη αριστερά. Την αριστερά της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Την Αριστεράς που να στηρίζει τους αγώνες της εργατικής τάξης. Που να δίνει με συνέπεια την κόντρα ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσιμό και το φασισμό. Την αριστερά που δεν θα έχει αυταπάτες ότι διορθώνεται ο καπιταλισμός, αυτό τα σαθρό και βάρβαρο σύστημα και θα παλεύει για την ανατροπή του. Σε αυτή τη προοπτική εντάσσεται και η ψήφος σήμερα στο ΑΚΕΛ.

Panama Papers: Τα βρόμικα κόλπα των καπιταλιστών

Ο Ισλανδός πρωθυπουργός παραιτήθηκε, πέφτοντας πρώτο θύμα των αποκαλύψεων των "Panama Papers" και η Ισλανδία θα οδηγηθεί σε πρόωρες εκλογές μέχρι το φθινόπωρο. Ο κόσμος βγήκε κατά χιλιάδες στους δρόμους, όταν αποκαλύφθηκε ότι ο Κούνλοουχσον πριν από μερικά χρόνια μεταβίβασε το 50% μιας οφσόρ στη σύζυγό του, η οποία κατείχε το υπόλοιπο 50%.

Όλοι αυτοί που μιλάνε για τις αναγκαίες θυσίες, για τις δημόσιες δαπάνες που πρέπει να περικοπούν, για τους μισθούς που πρέπει να πέσουν κι άλλο για να γίνει "ανταγωνιστική" η οικονομία, συναντήθηκαν στις λίστες των Panama Papers που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας.

Στις Βρετανικές Παρθένες Νήσους με 28 χιλιάδες πληθυσμό, το παναμέζικο γραφείο Μοσάκ Φονσέκα, είχε ανοίξει 100 χιλιάδες επιχειρήσεις. Αλλες εκατό χιλιάδες σε αντίστοιχα εξωτικά μέρη ανά τον κόσμο που λειτουργούν ως φορολογικοί παράδεισοι. Έχεις κονομήσει μερικά εκατομμύρια δολάρια από λαθρεμπόριο, κομπίνες, μίζες ή από τις "νόμιμες επενδύσεις" σου και απλώς θέλεις να γλιτώσεις τους φόρους; Η Μοσάκ Φονσέκα σου ανοίγει μια "επιχείρηση" με το κεφάλαιό σου. Η επιχείρηση αυτή θα "επενδύει". Οχι, δεν θα ανοίξει κανένα εργοστάσιο, ούτε θα προσλάβει προσωπικό, απλώς θα αγοράζει ακίνητα στο Λονδίνο όταν οι τιμές ανεβαίνουν, θα τα πουλάει για να αγοράζει πετρέλαιο όταν πέσει στα 20 δολάρια και στο μεταξύ θα παίζει με νομίσματα και ομόλογα.

Κάθε φορά που μιλάνε για τις "αγορές" που επιβραβεύουν κυβερνήσεις ή "ανησυχούν" και ανεβάζουν τα σπρεντ ή κατεβάζουν τα χρηματιστήρια, ας έχουμε στο μυαλό μας ότι πίσω από τα "αόρατα χέρια" αυτών των αγορών βρίσκονται τα βρόμικα χέρια τύπων που ξεκινάνε από το Λαναρά και τον Παπασταύρου (φιλο του Σαμαρά και του Μητσοτάκη), περνάνε από τις βασιλικές οικογένειες του Κόλπου και τους σφαγείς της αραβικής άνοιξης, για να φτάσουν ως τους ολιγάρχες του Πούτιν και της κινέζικης γραφειοκρατίας.

Το κλειδί πίσω από τις οφσόρ δεν είναι η διαφθορά των πολιτικών, όπου προτιμούν να επικεντρώνουν τα ΜΜΕ. Τα πολιτικά ονόματα μέσα σε 11,5 εκατομμύρια έγγραφα είναι καμιά εκατονπενηνταριά και φυσικά έχουν ιδιαίτερη σημασία.

Το κλειδί είναι η τεράστια συσσώρευση πλούτου στα χέρια λίγων τις τελευταίες δεκαετίες, που σε συνδυασμό με την κρίση σημαίνει πως οι κάτοχοι αυτών των βουνών από λεφτά προτιμάνε να τα μετακινούνε από το νησί Τόρτολα στο νησί Νιαουέ, παρά να κάνουν την παραμικρή πραγματική επένδυση. Μόνο το παράδειγμα της μικρής Ισλανδίας να δούμε, εκεί το 1% των πιο πλούσιων από 4% του πλούτου της χώρας το 1995 έφτασε να ελέγχει το 20% το 2007. Είναι σύμφωνο με τη λογική τους, ότι μπορεί η ζωή της εργατικής τάξης να γίνεται κόλαση, αλλά στα λεφτά τους αξίζει ένας φορολογικός παράδεισος.

Παρότι όλα αυτά είναι μια γενική αλήθεια μέσα στον καπιταλισμό, η αποκάλυψη έρχεται σε μια στιγμή που ανακατεύει και παροξύνει την πολιτική κρίση σχεδόν σε ολόκληρο τον πλανήτη. Το βάθος της κρίσης μετατρέπει τέτοιου είδους "ατυχήματα" όπως η διάρρευση μιας λίστας σε πιθανή πηγή ανεξέλεγκτης αποσταθεροποίησης. Ο Ισλανδός πρωθυπουργός είναι μόνο ένα παράδειγμα. Ο Κάμερον που ετοιμάζεται για δώσει μάχη στο δημοψήφισμα για να παραμείνει η Βρετανία στην ΕΕ, παραδέχεται ότι εισέπραξε τα λεφτά απ' την οφσόρ του πατέρα του. Ο Μάκρι της Αργεντινής, πάνω που ετοιμαζόταν να πάρει την εκδίκηση της Δεξιάς για τα σκάνδαλα του διεφθαρμένου Κιρτσνερισμού, είδε το ονοματάκι του στη λίστα. Το ίδιο έπαθαν και οι δεξιοί διώκτες της Ρουσέφ στη Βραζιλία. Το ίδιο το Κινέζικο Κομμουνιστικό Κόμμα πρέπει να διαχειριστεί την καταιγίδα, μιας και εμπλέκονται συγγενείς του προέδρου, και κανείς δεν θέλει ως ηγέτη της νέας εκστρατείας φιλελευθεροποίησης της οικονομίας κάποιον που έχει καταγεγραμμένα λερωμένη τη φωλιά του.

Ας μην έχει κανείς ελπίδα ότι οι αποκαλύψεις θα γίνουν αφορμή για περισσότερη "διαφάνεια" όπως ισχυρίζονται ορισμένοι. Το ζήτημα δεν είναι να μετρήσουμε πόσα κόλπα έχουν οι καπιταλιστές στα χέρια τους για να μεταφέρουν τα κέρδη τους από τα βουνά της Ελβετίας ως τα νησιά του Ειρηνικού. Το ζήτημα θα λυθεί μόνο όταν πάρουμε στα χέρια μας αυτόν τον πλούτο.

Αναδημοσίευση απο Εργατική Αλληλεγγύη

Εξάγγειλαν μείωση θητείας αλλά εννοούσαν αναβάθμιση του στρατού και των εξοπλισμών

Την μετατροπή της Εθνικής Φρουράς σε ημιεπαγγελματικό στρατό αποφάσισε η κυβέρνηση Αναστασιάδη. Σύμφωνα με το σχέδιο που ενέκρινε το υπουργικό συμβούλιο μέσα στην επόμενη 5ετία η ΕΦ θα αναδιοργανωθεί, τα εξοπλιστικά προγράμματα θα συνεχιστούν και θα επεκταθούν και θα προσληφθούν 3 χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες.

Μέρος της "αναδιοργάνωσης" και του "εκσυγχρονισμού" θα είναι και η μείωση της θητείας από 24 σε 14 μήνες.

Η μείωση της θητείας είναι το λουλούδι πάνω σε ένα σωρό κοπριάς. Είναι μια θετική μεταρρύθμιση, ένα βήμα μπροστά που θα προσφέρει λίγη ανακούφιση σε χιλιάδες νεολαίους και στις οικογένειες τους που πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα και ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα σημεία που περιέχονται στην απόφαση.

Ωστόσο είναι ένα βήμα που η κυβέρνηση είναι αναγκασμένη να πάρει καθώς ένας αριθμός γύρω στο 20% απαλλάσσονται κάθε χρόνο για ιατρικούς λόγους ενώ η φυγοστρατία έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας σε βαθμό που να επηρεάζει τον συνολικό αριθμό των κληρωτών που εμφανίζονται κάθε χρόνο για να κάμουν την θητεία τους. Σύμφωνα με τον υπουργό άμυνας η πρόσληψη 3 χιλιάδων έμμισθων συμβασιούχων οπλιτών θα βοηθήσει να ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα.

Εκατό εκατομμύρια ευρώ έχουν εγκριθεί για ένα νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα τον Δεκέμβρη του 2015, ξοδεύονται για την εθνική φρουρά γύρω στα 320 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο και τώρα για τους συμβασιούχους οπλίτες θα ξοδεύονται γύρω στα 35 εκατομμύρια ευρώ.

Οι αριθμοί των εκατομμυρίων μονο θυμό προκαλούν.

Την ίδια ώρα η κυβέρνηση, το κυβερνητικό κόμμα του ΔΗΣΥ και οι οργανώσεις των εργοδοτών στοχοποιούν τους οδηγούς των λεωφορείων, σαν βολεμένους κυβερνητικούς με σίγουρη εργοδότηση, που απαιτούν από την εταιρεία τους να εφαρμόσει την συμφωνία που υπόγραψε πριν από 3 χρόνια με ένα κόστος γύρω στις 40 χιλιάδες ευρώ το χρόνο.

Τις ίδιες κατηγορίες εξαπολύουν ενάντια στους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, γιατρούς και νοσηλευτές που κινητοποιούνται ενάντια στις περικοπές που έχει επιβάλει η κυβέρνηση με αφορμή το μνημόνιο.

Ρώτησαν τον υπουργό οικονομικών που βρήκε μερικές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ για να δίνει κάθε χρόνο για επαγγελματίες οπλίτες.

Και τους είπε ότι «αυτή είναι η δουλειά μιας κυβέρνησης που λειτουργεί σωστά, να ιεραρχεί ανάγκες και να δίνει προτεραιότητα σε κάποιες από αυτές».

Έτσι λοιπόν η κυβέρνηση του κεφαλαίου έχει "μελετήσει" όλες τις ανάγκες μας και έδωσε προτεραιότητα στις "σημαντικές", δηλαδή όπλα και στρατιώτες και όχι στους γιατρούς και τα φάρμακα.

Γι' αυτό η δημόσια υγεία είναι στα όρια της κατάρρευσης. Γι' αυτό οι καρκινοπαθείς από την επαρχία πεθαίνουν μέσα στα λεωφορεία που τους φέρνουν στην Λευκωσία για θεραπεία. Γιαυτό βγαίνουν από τους καταλόγους των κρατικών φαρμακείων όσα φάρμακα θεωρούνται ακριβά και μπαίνουν στην θέση τους φτηνές αντιγραφές που δεν βοηθούν αυτούς που τα παίρνουν. Γιαυτό οι φαρμακευτικές υπηρεσίες δεν εγκρίνουν ειδικές ατομικές περιπτώσεις φτάνοντας να έχουν υπόλοιπα στα ταμεία από τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και την ίδια ώρα να στερούνται τα φάρμακα άνθρωποι με σπάνιες αρρώστιες και να χάνουν την ζωή τους ή να παθαίνουν ανεπανόρθωτη ζημιά που τους καταστρέφει κάθε ποιότητα ζωής που μπορεί να έχουν ακόμα.

Όσο και να δικαιολογηθεί η "αναδιοργάνωση" και ο "εκσυγχρονισμός" της Ε.Φ. Δεν μπορεί παρά να είναι μια εχθρική πράξη απέναντι τους τουρκοκύπριους. Ο Αναστασιάδης και οι υπουργοί του δηλώνουν ότι μέχρι το τέλος του χρόνου μπορεί να συμφωνηθεί μια διευθέτηση του κυπριακού και την ίδια στιγμή εφαρμόζουν μια πολιτική που θα κάμει, λένε, την εθνοφρουρά πιο αποτελεσματική. Οι τ/κ έχουν πολύ πικρή πείρα με την εθνοφρουρά και δεν θα δουν σαν φιλική ενέργεια κάθε προσπάθεια για να γίνει αυτή πιο σύγχρονη και αποτελεσματική. Τα τελευταία είκοσι χρόνια θα έπρεπε να δείξουν στην κυβέρνηση ότι το μόνο που θα καταφέρει είναι να μπει σε ένα νέο κύκλο εξοπλιστικού ανταγωνισμού με την Τουρκία και να καταστρέψει και κάθε εμπιστοσύνη που ίσως να έχει αρχίσει να δημιουργείται ανάμεσα σε ε/κ και τ/κ.

Δεν είναι περίεργο ότι η κυβέρνηση του ΔΗΣΥ και η δεξιά μπορεί να συνομιλεί για ειρήνη στο νησί και την ίδια ώρα να ακονίζει τα μαχαίρια για το επόμενο αιματοκύλισμα. Αυτός είναι τρόπος που ξέρει, να εμφανίζεται σαν δήθεν διαλλακτική και έτοιμη για ειρήνη αλλά να είναι πάντα έτοιμη να φορέσει τις φουστανέλες.

Δυστυχώς ακόμα και τα τελευταία εκατό εκατομμύρια για νέα εξοπλιστικά προγράμματα έχουν εγκριθεί ομόφωνα στην βουλή μαζί και η αριστερά. Όμως χρειαζόμαστε μια αριστερά που να θυμάται ότι πρέπει να παλεύουμε για ένα αποστρατικοποιημένο νησί χωρίς στρατούς και βάσεις. Ας αρχίσουμε από εδώ, δεν χρειαζόμαστε την εθνοφρουρά. Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι η Εθνοφρουρά, με επαγγελματίες ή κληρωτούς είναι μια αποτρεπτική δύναμη απέναντι σε ένα από τους πιο ισχυρούς στρατούς στο κόσμο. Μια πολιτική προσανατολισμένη στην ειρήνη, τη συμφιλίωση, τον σεβασμό και την αποδοχή της διαφορετικότητας και της συνεργασίας θα ήταν η πιο αποτρεπτική δύναμη για νέους πολέμους και συγκρούσεις. Ας κάνουμε ένα βήμα μπροστά με μονομερή αφοπλισμό και διάλυση της εθνοφρουράς, όσα περισσότερα όπλα μαζεύουμε τώρα τόσο περισσότερο απομακρύνεται η ειρήνη και η ασφάλεια για τους απλούς ανθρώπους που ζούμε εδώ.

Σταύρος Σιδεράς

Κυβέρνηση και Συναγερμός ισχυρίζονται οτι με την απόφαση για μείωση της θητείας και αναβάθμιση της επιχειρησιακής ικανότητας της εθνοφρουράς οι τουρκοκύπριοι δεν θα πρέπει να ενοχληθούν αφού αναφέρεται ότι όλα αυτά θα επανασχεδιαστούν αν υπάρξει συμφωνία για επίλυση του κυπριακού μέσα στο 2016. Τι θα έκαναν όμως αν ο Ακκιντζί αποφάσιζε με τον Ερτογάν τα εξής: Θα καταργήσουμε τη θητεία των τ/κ νέων για να μπορούν να σπουδάζουν και να μορφώνονται ανενόχλητοι για να κτίσουμε ένα ειρηνικό μέλλον με τους ελληνοκύπριους συμπατριώτες μας, αλλά μέχρι τότε θα αναβαθμίσουμε την επιχειρησιακή ικανότητα των στρατευμάτων στην βόρεια Κύπρο με την πρόσληψη επαγγελματιών στρατιωτών, με αντικατάσταση όλων των παλαιών τεθωρακισμένων με νέα πιο σύγχρονα και την εγκατάσταση νέων σύγχρονων ελικοπτέρων στα αεροδρόμια του Τρικώμου και Ερτζιάν.

Δεν θα ξεσκίζονταν Κυβέρνηση και Συναγερμός αλλά και τα κόμματα της αντιπολίτευσης για τις προκλήσεις της άλλης πλευράς; Πως θα νοιώθαμε εμείς σαν ελληνοκύπριοι; Δεν θα ανησυχούσαμε; Δεν θα το θεωρούσαμε πρόκληση; Οταν τα κάνουν οι δικοί μας δεν είναι πρόκληση για την άλλη πλευρά;

SUCCESS STORY ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η κυβέρνηση πανηγυρίζει την «μεγάλη επιτυχία», της εξόδου από το μνημόνιο και τον τερματισμό της επιτήρησης από την τρόικα. Μας παρουσίασε μάλιστα μια σειρά από δηλώσεις ευρωπαίων αξιωματούχων που συγχάρηκαν την Κύπρο για την μεγάλη της επιτυχία.

Έχουμε κανένα λόγο να χαιρόμαστε και εμείς μαζί της; Θα γίνει καλύτερη η ζωή μας τώρα; Μειώθηκε η ανεργία; Θα υπάρξει οικονομική ανάπτυξη, θα αποκατασταθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, θα επεκταθεί το κράτος πρόνοιας, θα μειωθούν τα τιμολόγια των δημοσίων επιχειρήσεων; Θα βελτιωθεί ο τομέας της Δημόσιας Υγείας, της Δημόσιας Παιδείας;

Οσοι ζούμε στον πραγματικό κόσμο ξέρουμε ότι τίποτα από αυτά δεν έγινε και ούτε πρόκειται να γίνει. Αντίθετα τα πράγματα θα χειροτερέψουν.

Το μόνο που έγινε είναι ότι έληξε η δανειακή σύμβαση με την οποία το κράτος πήρε 7,5 δις από την Ε.Ε. και το ΔΝΤ χωρίς μάλιστα να εξαντλήσει ολόκληρο το ποσό που δικαιούνταν. Ούτε η επιτήρηση τέλειωσε (θα γίνεται κάθε 6 μηνες) ούτε και η οικονομική κρίση ξεπεράστηκε. Κατ αρχή αυτά τα λεφτά δεν πήγαν σε καμιά παραγωγική ανασυγκρότηση ή οικονομική ανάπτυξη, ή σε κάποιο κράτος προνοίας αλλα για ανακαιφαλαιοποίηση των τραπεζών, για να καλύψουν τις ζημιές από την κακοδιαχείριση και τα κερδοσκοπικά παιχνίδια των τραπεζιτών.

Δεύτερο, η «έξοδος από το μνημόνιο» έρχεται σε μια στιγμή που τα πράγματα γίνονται χειρότερα στην παγκόσμια οικονομία. Κάθε μέρα που περνά, επιβεβαιώνει την εικόνα μιας νέας επιδείνωσης της κρίσης του καπιταλισμού παγκόσμια. Οι ανησυχίες ότι η μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου, η αμερικάνικη, μπαίνει σε ύφεση επιβεβαιώνονται τόσο γρήγορα ώστε η πανίσχυρη κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ που πρόσφατα είχε ξεκινήσει έναν κύκλο αύξησης των επιτοκίων, αναγκάζεται τώρα να μιλά ακόμη και για αρνητικά επιτόκια.

Το τραπεζικό σύστημα, που είχε ποντάρει στην ανοδική προοπτική, βρίσκεται αντιμέτωπο με νέες επισφάλειες τόσο τρομακτικές ώστε η μεγαλύτερη γερμανική τράπεζα, η Ντόιτσε Μπανκ, κινδυνεύει να έχει την τύχη της Λήμαν Μπράδερς της τράπεζας που με τη χρεοκοπία της το 2008 άπλωσε την κρίση παντού. Στην Ιαπωνία, η στρατηγική του φτηνού Γιεν τινάζεται στον αέρα και σε συνδυασμό με τα προβλήματα της Κίνας, αποσταθεροποιεί οικονομικά όλα τα Ασιατικά «θαύματα».

Τα οικονομικά επιτελεία του Ομπάμα, της Μέρκελ και του Αμπε, στα πιο σημαντικά κέντρα του καπιταλισμού, βρίσκονται αντιμέτωπα με την πλήρη αποτυχία των προγραμμάτων τους. Οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς ήδη μιλάνε για «Εκδοχή 2.0» της κρίσης της Ευρωζώνης.

Ακόμα και η ίδια η Κριστίν Λαγκάρτ του ΔΝΤ χαιρετίζοντας την «επιτυχία» της Κύπρου να βγεί από το μνημόνιο δεν παραλείπει να επισημάνει ότι «*η δυναμική των μεταρρυθμίσεων πρέπει να συνεχιστεί, ιδιαίτερα ενόψει της ανανεωμένης αστάθειας στις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές*».

Παρόλα αυτά ο Αναστασιάδης και ο Χάρης Γεωργιάδης επιμένουν να προβάλλουν την έξοδο από το μνημόνιο σαν μεγάλη επιτυχία.

Στη πραγματικότητα τα πράγματα θα χειροτερέψουν γιατί πολλοί από τους στόχους τους έμειναν στη μέση εξαιτίας της αντίστασης που βρήκαν από τους εργαζόμενους. Το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων δεν προχώρησε όσο θα ήθελαν. Η CYTA και η ΑΗΚ αντιστέκονται. Στο τομέα της Δημόσιας Υγείας οι νοσηλευτές και οι γιατροί αντιστέκονται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να προσφέρει σε δελεαστική τιμή το τομέα της υγείας στους ιδιώτες επιχειρηματίες.

Η πραγματική προοπτική για έξοδο όχι μόνο από το μνημόνιο αλλά και τις μνημονιακές πολιτικές είναι να οργανώσουμε τη δική μας αντίσταση ενάντια στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης. Την κρίση να πληρώσουν αυτοί που την προκάλεσαν, οι τραπεζίτες και οι κερδοσκόποι της αγοράς, οι ντιβέλοπερς, οι χρηματιστές, και οι μεγαλοκαρχαρίες που εκπροσωπούν τις διάφορες πολυεθνικές. Με δυο λόγια αυτοί δηλαδή που η κυβέρνηση τους προβάλλει σαν η λύση δια πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν και τους λατρεύει σαν θεό, τον ιδιωτικό τομέα και την αγορά.

Δεν είναι ούτε οι κοινωνικές παροχές, ούτε οι μισθοί μας και οι συντάξεις μας που προκάλεσαν και συνεχίζουν να προκαλούν τη κρίση, ούτε βέβαια οι φτωχοί και εξαθλιομένοι πρόσφυγες και μετανάστες που φεύγουν από τις χώρες τους για να γλυτώσουν από τους πολέμους και την καταστροφή που προκάλεσαν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των ΗΠΑ της Ε.Ε. και της Ρωσίας.

Γι αυτό και εμείς θα διαδηλώνουμε ενάντια στα μνημόνια, και τις τρόικές ενάντια στο ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων, ενάντια στη διάλυση της δημόσιας υγείας και παιδείας, ενάντια στο ρατσισμό, τους φράκτες και τα εμπόδια που βάζουν οι ευρωπαίοι ηγέτες για να εμποδίσουν τα θύματα της δικής τους πολιτικής να βρούν καταφύγιο στην «πολιτισμένη» «ανοικτή» και «φιλόξενη» Ευρώπη.

Γι αυτό θα πρέπει να είμαστε κάθε μέρα μαζί με τους απεργούς νοσηλευτές, γιατρούς, ημικρατικούς και όσους άλλους αντιστέκονται στις πολιτικές λιτότητας. Γι αυτό και θα πορευτούμε στις 19 Μάρτη στη Λευκωσία, ενώνοντας τη φωνή μας με χιλιάδες άλλους διαδηλωτές στην Ευρώπη και τον κόσμο όλο σε μια διεθνή μέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Τα στατιστικά της "επιτυχίας" του μνημονίου

- Το ένα τρίτο σχεδόν του πληθυσμού, 234,000 άτομα ζουν στο όριο της φτώχειας
- Ένα στα τέσσερα παιδιά βρίσκεται στο όριο της φτώχειας
- 60,000 άτομα, το 8% περίπου του πληθυσμού σιτίζονται από τα κοινωνικά παντοπωλεία.
- Οι μισθοί και οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 25% – 30%
- Η ανεργία βρίσκεται στο 16% ενώ στους νέους φτάνει το 30%
- Οι κοινωνικές παροχές μειώθηκαν κατά 360 εκατομμύρια τα τρία τελευταία χρόνια, με τα μισά σχεδόν από αυτά να περικόπτονται από τον τομέα της Υγείας.
- Το ένα τρίτο του πληθυσμού δυσκολεύεται να πληρώνει τις δόσεις των δανείων του και κινδυνεύει να χάσει το σπίτι του.
- Ο μόνος δείκτης που είχε αύξηση τα τελευταία χρόνια είναι αυτός που δείχνει την αναλογία μεταξύ κερδών και μισθών που δείχνει σημαντική αύξηση των κερδών.

Οταν οι ηγέτες κολώνουν χρειάζονται κλωτσιά στον πισινό και όχι χειροκρότημα

Έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος από την εκλογή Ακκιτζί και την επανέναρξη τω συνομιλιών άλλα οι εξελίξεις δεν φαίνεται να δικαιώνουν τις προσδοκίες που αρχικά δημιουργήθηκαν. Πολύς κόσμος που είδε με ενθουσιασμό εκείνες τις εξελίξεις και στήριξε πάνω τους πολλές προσδοκίες ότι επιτέλους μπορεί να υπάρξει μια συμφωνημένη διευθέτηση του Κυπριακού σήμερα αντιμετωπίζει με σκεπτικισμό αυτή την προοπτική.

Είναι αλήθεια ότι μέσα στο τελευταίο χρόνο έγιναν πολλά που δημιούργησαν ένα θετικό κλίμα. Η κοινή παρουσία των δύο ηγετών σε θεατρικές παραστάσεις, σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, στο Κέντρο της Διερευνητικής επιτροπής για τους αγνοουμένους και η κοινή τους έκκληση για παροχή πληροφοριών, ο διορισμός κοινής τεχνικής επιτροπής για την Παιδεία και πολλά άλλα ήταν βήματα προς την σωστή κατεύθυνση. Παράλληλα με τις επίσημες επαφές δραστηριοποιήθηκαν και πολλές δικοινοτικές ομάδες και οργανώσεις και αναπτύχθηκε μια τεράστια δραστηριότητα σε δικοινοτικές επαφές, συναντήσεις και εκδηλώσεις ιδιαίτερα στο χώρο της αριστράς και των συνδικάτων.

Παρ όλα αυτά φαίνεται ότι κάπου έχει κολλήσει η προοπτική για μια συμφωνία. Αρχικά όλοι μιλούσαν για κρίσιμο καλοκαίρι, μετά για κρίσιμο Φθινόπωρο, για κρίσιμο Χειμώνα. Εχουμε μπεί στην Ανοιξη και όσοι μιλούν ακόμη για προοπτική εξελίξεων αναφέρονται στο τέλος του 2016 ή και το 2017.

Στράβωσε το κλίμα

Είναι φανερό ότι το κλίμα έχει στραβώσει. Κάθε φορά που οι δυο ηγέτες δίνουν συνεντεύξεις ο καθένας μόνος του, μετά χρειάζεται τουλάχιστο μια εβδομάδα να εξηγούν ότι δεν αποδόθηκαν σωστά οι θέσεις τους για να μετριάσουν τις αντιδράσεις της άλλης πλευράς. Προσπαθούν να είναι προσεκτικοί αλλά κάπου διαφαίνεται ότι άρχισαν ήδη να παίζουν το παιχνίδι της επίρριψης ευθυνών σε περίπτωση αποτυχία των συνομιλιών.

Και οι δυο ηγέτες άρχισαν να μιλούν για κόκκινες γραμμές και άλλα παρόμοια. Δεν είναι τυχαίο που έχει ξεσπάσει μεγάλη κόντρα, παρά τις όποιες προσπάθειες κάνουν οι εκπρόσωποι και των δύο ηγετών να μετριάσουν τις εντυπώσεις, για το θέμα της «παρθενογένεσης» ή της «συνέχειας της Κυπριακής Δημοκρατίας». Αν δηλαδή η νεα ενωμένη Κυπριακή Δημοκρατία θα προκύψει από την συγκρότηση σε ομοσπονδία δύο κρατών ή σαν αποτέλεσμα της μετεξέλιξης της Κυπριακής Δημοκρατίας του '60 σε ομοσπονδιακό κράτος. Αυτό το ζήτημα έχει αξία μόνο σε περίπτωση διάλυσης της Ομοσπονδιακής Κύπριακής Δημοκρατίας. Για το γεγονός δηλαδή ότι σε περίπτωση «παρθενογένεσης» το τουρκοκυπριακό ομόσπονδο κράτος σε περίπτωση μελλοντικής διάλυσης της Ομόσπονδης Κυπριακής Δημοκρατίας, θα κληρονομήσει το καθεστώς αναγνωρισμένου κράτους, ενώ με τη μετέξελιξη θα ξαναγυρίσει στο σημερινό στάτους. Είναι όπως ένα ζευγάρι που πρίν τον γάμο συζητά και τσακώνεται για το τι θα κάνει σε περίπτωση διαζυγίου και μάλιστα κινδυνεύουν να ακυρώσουν το γάμο αν δεν υποχωρήσει ο ένας ή ο άλλος.

Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά. Η Εργατική Δημοκρατία από την αρχή ενώ χαιρέτιζε και ενθάρρυνε αυτές τις εξελίξεις εξηγούσε ότι όλα αυτά δεν φτάνουν. Δεν αρκεί να χειροκροτούμε και να ενθαρρύνουμε τους δύο ηγέτες αντίθετα θα έπρεπε να τους πιέζουμε.

«Εθνικές επιδιώξεις»

Εξηγούσαμε ότι οι ηγέτες που κάνουν τη διαπραγμάτευση δεν είναι απλά κάποιοι που είχαν ξαφνικά την επιφώτιση και έγιναν θερμοί υποστηρικτές της ειρήνης της συναδέλφωσης, της δημοκρατίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Αντιπροσωπεύουν την άρχουσα τάξη, ο καθένας της πλευράς του. Αναζητούν μια διευθέτηση σύμφωνη με τις «εθνικές επιδιώξεις» της άρχουσας τάξης της πλευράς τους.

Ποιες είναι αυτές οι «εθνικές επιδιώξεις» που προσπαθούν να εξασφαλίσουν στη διαπραγμάτευση οι ηγεσίες των δύο πλευρών; Περισσότερο έδαφος, περισσότερη εξουσία, περισσότερο έλεγχο πάνω στους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, περισσότερα κέρδη, μεγαλύτερη συμμετοχή στον διεθνή καταμερισμό σε σφαίρες επιρροής και εκμετάλλευσης.

Για να εξασφαλίσουν αυτές τις «εθνικές επιδιώξεις» στο παρελθόν, οι άρχουσες τάξεις και των δύο πλευρών οδήγησαν στη σύγκρουση και τους πολέμους και εφάρμοσαν πολιτικές εθνικού ξεκαθαρίσματος. Είναι και οι δύο υπεύθυνες, για σφαγές, βιασμούς, λεηλασίες και οδήγησαν χιλιάδες ανθρώπους στο ξεριζωμό και την προσφυγιά. Με δυο λόγια και οι δυο άρχουσες τάξεις και οι εκπρόσωποι τους που κυβερνούσαν όλα αυτά τα χρόνια είναι μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης. Όλα αυτά τα εγκλήματα δεν έγιναν από κάποιες ομάδες φανατικών που δρούσαν ανεξέλεγκτα, αλλά αντίθετα έγιναν με τον έλεγχο, την στήριξη και την ανοχή των κυβερνώντων, σε Κύπρο, Ελλάδα και Τουρκία. Οι αυτουργοί αυτών των εγκλημάτων όχι μόνο δεν τιμωρήθηκαν ποτέ αλλά θεωρούνταν και συνεχίζουν και σήμερα να τιμώνται σαν ήρωες και μεγάλοι πατριώτες.

Νέα δεδομένα

Σήμερα βέβαια έχουν διαμορφωθεί νέα δεδομένα, με τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή μετά τις αραβικές επαναστάσεις και τις επεμβάσεις των διάφορων ιμπεριαλιστών που έθρεψαν το Ισλαμικό Κράτος και δημιούργησαν μια εκρηκτική κατάσταση που απειλεί να τινάξει στον αέρα όλη την περιοχή. Μια διευθέτηση του Κυπριακού ελπίζουν ότι θα ενισχύσει σημαντικά την σταθερότητα στη περιοχή. Από την άλλη η παγκόσμια οικονομική κρίση πιέζει όλες τις πλευρές. Ελπίζουν ότι μια διευθέτηση του Κυπριακού θα δώσει μια διέξοδο σε αυτή τη κρίση. Αν καταφέρουν μάλιστα να αξιοποιήσουν τη πιθανή ύπαρξη υδρογονανθράκων και να βρουν ένα τρόπο να τα συνεκμεταλευτούν θα είναι μια καλή ώθηση για να αντιμετωπίσουν την κρίση.

Μέσα από αυτές τις εξελίξεις είναι που έφτασαν στο διάλογο και ψάχνουν να βρουν ένα κοινά αποδεκτό στάτους κβο, μέσα από το οποίο ελπίζουν να ωφεληθούν όλοι ή τουλάχιστο να μην βγει κανείς ζημιωμένος.

Φυσικά υπάρχουν και οι πιέσεις από τις μεγάλες δυνάμεις που επεμβαίνουν στην περιοχή που θα ήθελαν να λύνεται αυτό το πρόβλημα και να επανασυγκολούνται οι δεσμοί φιλίας μεταξύ των συμμάχων τους στη περιοχή. Γι αυτό έχουν ενθαρρύνει τους άξονες Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος, Ισραήλ, Αίγυπτος.

Κανένας όμως σε αυτό το τρίγωνο Ελλάδα, Κύπρος, Τουρκία δεν είναι διατεθειμένος να θυσιάσει τα συμφέροντα του. Αυτό φαίνεται σήμερα πολύ πιο καθαρά που η Κυπριακή Δημοκρατία βάζει Βέτο στο άνοιγμα των ενταξιακών κεφαλαίων της Τουρκίας σε σχέση με την προσπάθεια της Ε.Ε. να βάλει την Τουρκία να παίξει τον χωροφύλακα της περιοχής και να εμποδίζει τους πρόσφυγες να πηγαίνουν προς την Ευρώπη. Επιτυχία χαρακτήρησε ο Αναστασιάδης αυτή την εξέλιξη παρά το οτι είναι φανερό πως το κλίμα συνεργασίας μέσα στο οποίο διεξάγονταν οι συνομιλίες έχει στραβώσει για τα καλά. Η ανακοίνωση του Ακκιντζί ότι δεν

Πάνω:Απο την κοινή εκδήλωση για την 1η του Σεπτέμβρη, διεθνή μέρα δράσης των συνδικάτων για την ειρήνη.

Δίπλα: απο τις ανταλλαγές επισκέψεων ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών σε σχολεία της άλλης πλευράς. Τέτοιες εκδηλώσεις δημιουργούν τις προυποθέσεις για να χτίσουμε ένα ταξικό διεθνιστικό κίνημα που να μπορεί να πίεσει πραγματικά για ειρηνική και δημοκρατική διευθέτηση του Κυπριακού

θα επιτρέψει «*να πραγματοποιηθεί η πρόθεση της ελληνοκυπριακής πλευράς να βγάλει από τη μέση την ΤΔΒΚ και να κάνει συνομιλητή την Τουρκία*» δεν αφήνει κανένα περιθώριο γι αυτό. Για να εξασφαλίσει αυτή την επιτυχία ο Αναστασιάδης συνέβαλε να υπάρξει μια συμφωνία για τους πρόσφυγες που "*αποτελεί πλήγμα ιστορικών διαστάσεων στα ανθρώπινα δικαιώματα*" όπως την χαρακτήρισε η Διεθνής Αμνηστεία.

Ταξικό διεθνιστικό κίνημα

Παρά το ότι ξοδέψαμε πολύ χρόνο και προσπάθεια να χειροκροτούμε και να ενθαρρύνουμε τους δύο ηγέτες δεν είναι ακόμη αργά για να κτίσουμε τον δικό μας πόλο πίεσης. Χρειάζεται ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι να κτίσουμε ένα κοινό μέτωπο δράσης που να είναι γίνει αποφασιστικός παράγοντας στις πολιτικές εξελίξεις. Που να πιέσει τους δύο ηγέτες να εγκαταλείψουν τις κόκκινες γραμμές, των «εθνικών επιδιώξεων» και να προβάλει τις δικές του θέσεις και αιτήματα στη διαμόρφωση του σχεδίου συμφωνίας για τη διευθέτηση του κυπριακού. Ενα τέτοιο ταξικό, διεθνιστικό κίνημα θα είναι και η μόνη πραγματική εγγύηση που μπορούμε να έχουμε όχι μόνο για την ειρηνική εφαρμογή μιας κοινά αποδεκτής συμφωνίας αλλά και απέναντι στους εθνικιστές που θα καιροφυλαχτούν για να βρουν την ευκαιρία να τα τινάξουν όλα στον αέρα όπως έκαναν τόσες φορές στο παρελθόν.

Οι προϋποθέσεις για τη συγκρότηση ενός τέτοιου μετώπου πάλης υπάρχουν. Η κοινή δράση ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εργαζομένων, των συνδικάτων και των πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων της αριστεράς στις δύο πλευρές έχει φτάσει σε κορυφαία σημεία, τα τελευταία χρόνια. Προς αυτή την κατεύθυνση είναι που πρέπει να ρίξουμε το βάρος μας και όχι να καλλιεργούμε αυταπάτες για τα κοινά οράματα και τις καλές προθέσεις των Αναστασιάδη και Ακκιντζί. Αν οι προθέσεις τους είναι καλές η δράση μας θα τους βοηθήσει αν δεν είναι θα τους πιέσει και ελπίζουμε να τους σπρώξει να βρούν μια κοινά αποδεκτή διευθέτηση που να επανενώνει το νησί μας. Από κει και πέρα στο χέρι μας είναι να αξιοποιήσουμε αυτό το κίνημα για να πάμε πάρα κάτω και να κτίσουμε μια πραγματικά ειρηνική κοινή πατρίδα, της ανοχής, της αποδοχής, της συνεργασίας, της δημοκρατίας και της προόδου, μια Σοσιαλιστική Κύπρο.

Ντίνος Αγιομαμίτης

Κόντρα στο ΝΑΤΟ – Ανοιχτά σύνορα

Του Αλεξ Καλλίνικου

Αναδημοσίευση από την Εργατική Αλληλεγγύη

17 Φεβρουαρίου – Τευχος 1211

Ο Γιενς Στόλτενμπεργκ, ένας όχι και τόσο γνωστός γερμανός πολιτικός, είναι ο σημερινός γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, σε ένα πόστο ρεζερβέ για πολιτικές μετριότητες πιστές στην Ατλαντική τάξη των ΗΠΑ από τα τέλη της δεκαετίας του '40.

Την προηγούμενη βδομάδα ο Στόλτενμπεργκ έριξε όλο το βάρος του στην ετήσια συνδιάσκεψη ασφαλείας του ΝΑΤΟ στο Μόναχο. Κατηγόρησε τη Ρωσία ότι «αποσταθεροποιεί την ευρωπαϊκή ασφάλεια». Ο ρώσος πρωθυπουργός Μεντβέντεφ, του έδωσε μια έξυπνη απάντηση. Του είπε ότι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στα σύνορά της μια «ζώνη αποκλεισμού» παρά μια «ζώνη φιλίας».

Και ποιος άλλος, σχεδόν ταυτόχρονα, θα επιβεβαίωνε αυτήν την άποψη, αν όχι ο ίδιος ο Στόλτενμπεργκ; Μόλις την Πέμπτη ανακοίνωσε ότι μια ναυτική μοίρα του ΝΑΤΟ που εδρεύει στην Κύπρο θα ανέβει στο Αιγαίο για να «βοηθήσει την Ελλάδα, την Τουρκία και την Ευρωπαϊκή Ένωση να σταματήσουν την ροή των προσφύγων και των μεταναστών».

Σε αυτό λοιπόν έχει καταλήξει το παντοδύναμο ΝΑΤΟ. Στη διάρκεια του ψυχρού πολέμου αυτοπαρουσιαζόταν σαν μια δύναμη που προστάτευε την ελευθερία. Τώρα έχει γίνει ο συνοριοφύλακας της Ευρώπης–Φρούριο, που βοηθάει την ΕΕ να αμπαρώσει τις πύλες της ενάντια στους εξαθλιωμένους ανθρώπους της οικουμένης.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι η ΕΕ δεν τα πάει τόσο καλά σε αυτόν τον τομέα. Περίπου 2000 πρόσφυγες περνούν το Αιγαίο από την Τουρκία στην Ελλάδα κάθε μέρα. Αυτό προκάλεσε την πρόσφατη έκτακτη επίσκεψη της γερμανίδας καγκελάριου Ανγκελα Μέρκελ που απηύθυνε κάλεσμα στο ΝΑΤΟ να εμπλακεί.

Η Μέρκελ έχει διανύσει βέβαια ήδη πολύ δρόμο από τις διακηρύξεις του φετινού Σεπτέμβρη όταν δεσμευόταν να ανοίξει τα σύνορα στους πρόσφυγες. Σε όλη την Ευρώπη πλέον σηκώνονται φράγματα. Ο Ντέιβιντ Κάμερον συνοψίζει την κακόβουλη ευρωπαϊκή προσέγγιση με την απόπειρά του να περικόψει τα «προνόμια» των προσφύγων στην ΕΕ.

Όπως και σε παλαιότερες αποφάσεις λήψης αυστηρών μέτρων, η επέμβαση του ΝΑΤΟ δικαιολογείται ως τάχα μια επίθεση ενάντια στους «διακινητές προσφύγων». Ο υπουργός αμυνας των ΗΠΑ Ας Κάρτερ εξηγεί: «Υπάρχει πια ένα συνδικάτο εγκλήματος που εκμεταλλεύεται αυτούς τους φτωχούς ανθρώπους, πρόκειται για μια οργανωμένη επιχείρηση λαθρεμπορίου».

Αλλά το να κατηγορεί κανείς σαν υπεύθυνους για το φαινόμενο της μετανάστευσης τους λαθρέμπορους διακινητές αναδεικνύει νοημοσύνη αστυνομικού Κλουζώ

Για να καταλάβει κανείς γιατί οι άνθρωποι ρισκάρουν τη ζωή τους στα επικίνδυνα χειμωνιάτικα νερά της Μεσογείου, φτάνει να δει κανείς την υποστηριζόμενη από τη Ρωσία επίθεση στην πόλη του Αλέπο από τις συριακές κυβερνητικές δυνάμεις.

Στο μεταξύ η Τουρκία βομβαρδίζει τις περιοχές των Κούρδων στη βόρεια Συρία. Και τα Ηνωμένα Έθνη μόλις ανακοίνωσαν ότι υπήρχαν 11.002 απώλειες πολιτών στο Αφγανιστάν, ο υψηλότερος αριθμός από το 2009 οπότε άρχισαν να καταγράφονται. Δεν χρειάζεται να αναρωτηθεί κανείς γιατί τα θύματα αυτών των πολέμων βλέπουν την φιλήσυχη και σχετικά εύπορη Ευρώπη σαν καταφύγιο.

Ευτυχώς ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων στην Ευρώπη τώρα το αντιλαμβάνεται αυτό. Το ανεκτίμητο κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που αναπτύχθηκε στα τέλη του καλοκαιριού δεν κάμφθηκε από τις μεθοδεύσεις να ταυτιστεί η μετανάστευση με την τρομοκρατία μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι, ή με την σεξιστική βία μετά τις πρωτοχρονιάτικες επιθέσεις σε γυναίκες στην Κολωνία.

Το αίσθημα της συμπαράστασης μεταφράστηκε σε ένα πραγματικό κίνημα που εκφράστηκε με μια ποικιλία επίμονων καθημερινών προσπαθειών, καθημερινών ανθρώπων, από τη Λέσβο μέχρι το Λίντς, να συγκεντρώσουν χρήματα, τρόφιμα και ρουχισμό για τους πρόσφυγες και να τους τα επιδώσουν.

Αυτή η εξέλιξη έχει μετασχηματίσει την κατάσταση για εκείνα τα τμήματα της ριζοσπαστικής και επαναστατικής αριστεράς που παραδοσιακά είχαν σαν θέση αρχής την υποστήριξη των ανοιχτών συνόρων. Ο «Σοσιαλιστής Εργάτης» (σ.τ.μ, η εφημερίδα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Βρετανίας) στάθηκε πάντα ενάντια στην πολιτική περιορισμών της μετανάστευσης. Τη δεκαετία του '70 υπερασπιστήκαμε τους μετανάστες ενάντια στις επιθέσεις του Ινοχ Πάουελ και του Εθνικού Μετώπου. Με περηφάνια διακηρύτταμε: «Είναι καλοδεχούμενοι»!

Αλλά συνηθίσαμε να είμαστε απομονωμένοι. Κόσμος που μπορεί να ερχόταν μαζί μας ενάντια στους φασίστες και τους ρατσιστές, τραβούσε μια διαχωριστική γραμμή όταν το ζήτημα έφτανε στην αντίθεση στην επιβολή κάθε μορφής ελέγχου και περιορισμού στη μετανάστευση.

Τώρα, είμαστε κομμάτι ενός πολύ ευρύτερου κινήματος που καλωσορίζει τους πρόσφυγες. Φυσικά, η πλειοψηφία σε αυτό το κίνημα μπορεί να μην υποστηρίζει συνειδητά τα ανοιχτά σύνορα. Και βέβαια έχουμε μπόλικη αντιπολίτευση από τα οργανωμένα, ρατσιστικά, καταπιεστικά και ισλαμοφοβικά κράτη.

Αλλά η κοινωνία σε όλη την Ευρώπη σήμερα πολώνεται ανάμεσα σε αυτούς που υποδέχονται και αυτούς που αρνούνται τους πρόσφυγες. Παρουσιάζεται μια ιστορική ευκαιρία μεγάλοι αριθμοί ανθρώπων να κερδηθούν στην αντιρατσιστική πολιτική. Η Διεθνής μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό στις 19 Μάρτη θα είναι μια σημαντική ευκαιρία να ανασυγκροτήσουμε και να κάνουμε ορατό το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Οι αντιρατσιστές πρέπει να ρίξουν όλες τους τις δυνάμεις για να τη χτίσουν.

Ιρλανδία: Μαύρισαν τους διαχειριστές του «πετυχημένου» μνημόνιου

Του Μανώλη Σπάθη

Αναδημοσίευση από Εργατική Αλληλεγγύη

Τεύχος 1213 2 Μαρτίου

Οι εκλογές στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας ήταν πολιτικός σεισμός. Συντριβή για τα κυβερνητικά κόμματα, άνοδος για την αριστερά γενικότερα και για την αντικαπιταλιστική αριστερά ειδικότερα.

Με τα ποσοστά συμμετοχής να είναι αρκετά υψηλά, ο κόσμος μαύρισε τα δύο κυβερνητικά κόμματα. Το Fine Gael παραμένει πρώτο μεν αλλά έχασε πάνω από 10% και το κόμμα των Εργατικών έχασε 2 από τους 3 ψηφοφόρους τους με πτώση που πλησιάζει το 13%. Το Fianna Fail, το έτερο συστημικό κόμμα καταγράφει οφέλη από το μαύρισμα των κυβερνητικών δυνάμεων που δεν ξεπερνούν το +7%. Μαζικά η αποδοκιμασία μετατράπηκε σε ψήφους υπερ της παραδοσιακής αριστεράς του Sinn Fein (+4%) και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς του People Before Profits Anti Austerity Alliance (+1,7%) αλλά και ανεξάρτητων υποψηφίων(+5%). Η προοπτική σχηματισμού (σταθερής) κυβέρνησης είναι στον αέρα και η αριστερή αντιπολίτευση πιο ισχυρή από ποτέ.

Παρά το γεγονός ότι η Ιρλανδία εμφανίζεται ως η χώρα που το μνημόνιο πέτυχε και η οικονομία της «βρίσκεται σε αναπτυξιακή τροχιά» η ριζοσπαστικοποίηση της κοινωνίας συνεχίζει με κινητήριο δύναμη το κίνημα «ενάντια στα τέλη για το νερό». Το μνημόνιο το οποίο είχε επιβληθεί στην Ιρλανδία περιείχε την ιδιωτικοποίηση του νερού και την επιβολή ειδικού τέλους για την κατανάλωση του. Από όλα τα μέτρα αυτό συνάντησε και την μεγαλύτερη αντίσταση. Εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφές μαζεύτηκαν, οργανώθηκαν μαζικές διαδηλώσεις (ακόμα και στις παραμονές των εκλογών) ενώ το συγκλονιστικό κίνημα πολιτικής ανυπακοής σήμανε ότι χιλιάδες νοικοκυριά αρνήθηκαν να πληρώσουν το άδικο τέλος στο νερό.

Ο κόσμος που συμμετέχει στα κινήματα αυτά δεν έχει καμία εμπιστοσύνη στα κόμματα που επέβαλαν τα μέτρα, ότι θα μετατρέψουν την οικονομική ανάκαμψη σε φιλολαϊκά μέτρα. Γι' αυτο και ψάχνει εναλλακτικές στα αριστερά. Αυτό εκφράστηκε μέσα από το πολύπλοκο εκλογικό σύστημα και στις κάλπες.

Εκτός από το ρεφορμιστικό Sinn Fein που εκλέγει 22 βουλευτές κερδισμένη βγαίνει και η αντικαπιταλιστική πλατφόρμα PBP–AAA (Οι Ανθρωποι Πάνω από τα Κέρδη – Συμμαχία Ενάντια στη Λιτότητα) που εκλέγει τουλάχιστον 5 βουλευτές με ακόμα δύο να κρίνονται στο νήμα των καταμετρήσεων που συνεχίζονται. Οι ανακοινώσεις των αποτελεσμάτων για τους αντικαπιταλιστές έγιναν δεκτές με ξεσπάσματα ενθουσιασμού. Ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν στην περίπτωση του Τζίνο Κένι οπού συγκεντρωμένοι τον σήκωσαν στους ώμους τους ενώ ο ίδιος ξεδίπλωσε την ίδια στιγμή τη σημαία της Παλαιστίνης!

Ακτιβιστές της πλατφόρμας έχουν πρωταγωνιστήσει στα κινήματα όλο το προηγούμενο διάστημα ενώ με συστηματική επιχειρηματολογία ξεσκεπάζουν τη ρητορική των αστικών κομμάτων σε σχέση με την ανάκαμψη, προτείνοντας μέτρα σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Επιτυχία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

"Σε αυτό το σημείο έχουμε ήδη εκλέξει 5 βουλευτές. Βρισκόμαστε στην πρώτη θέση για ακόμα μια έδρα στο Νότιο Κέντρο του Δουβλίνου αλλά το Fianna Fail ζήτησε επανακαταμέτρηση. Διεκδικούμε ακόμα την τελευταία έδρα στη βόρεια ακτή του Δουβλίνου.

Κατά τη διάρκεια της καμπάνιας τα συστημικά ΜΜΕ προσπάθησαν να βάλουν την ριζοσπαστική αριστερά στο περιθώριο. Μας επέτρεψαν να συμμετάσχουμε μόνο σε ένα από τα τρία ντιμπέιτ πολιτικών αρχηγών. Τα ανεξάρτητα ΜΜΕ επίσης κάλυψαν ελάχιστα τις πολιτικές μας θέσεις. Οι Times της Ιρλανδίας στο ίδιο μήκος κύματος συμπύκνωσαν τις θέσεις μας για την Υγεία σε ένα κείμενο μιας μόνο γραμμής παρά το γεγονός ότι έχουμε αναλυτικές θέσεις τόσο σε αυτό το ζήτημα όσο και σε άλλα.

Αυτή η προεκλογική περίοδος ξεκίνησε με όλα τα μεγάλα πολιτικά κόμματα να ισχυρίζονται ότι υπάρχει «δημοσιονομικό περιθώριο» που μπορεί να καλύψει τις υποσχέσεις τους. Το People Before Profit ξεμπρόστιασε αυτή τη ρητορική δείχνοντας ότι βασίζεται σε υποθέσεις για τα επίπεδα της οικονομικής ανάπτυξης που ελάχιστα βασίζονται στην πραγματικότητα. Με τη αστάθεια να διευρύνεται στις διεθνείς αγορές κανένας δεν μπορεί να υποθέτει ότι θα υπάρχει απρόσκοπτη ανάπτυξη για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Η πλατφόρμα AAA–PBP (στην οποία συμμετέχουμε) είναι το μόνο κόμμα το οποίο εστίασε στην αναδιανομή του πλούτου. Διεκδικούμε μεγαλύτερη φορολογία για τις επιχειρήσεις και τον πλούτο, φόρο «Ρομπέν των Δασών» για τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές και μεγαλύτερο φόρο εισοδήματος για όσους έχουν ετήσιο εισόδημα πάνω από 100.000 ευρώ.

Είμαστε επίσης το βασικό κόμμα που υπογραμμίζει μέτρα που θα φέρουν την Ιρλανδία στον 21ο αιώνα. Διεκδικούμε την ολοκληρωτική ακύρωση της 8ης Τροποποίησης του Συντάγματος (πρόκειται για άρθρο του συντάγματος της Ιρλανδίας που ψηφίστηκε το 1983 και απαγορεύει το δικαίωμα των γυναικών στην έκτρωση). Επίσης εναντιωνόμαστε σε όλες τις διακρίσεις που αφορούν στις εγγραφές μαθητών στα σχολεία (οι διευθυντές και η εκκλησία έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν αν ένας μαθητής «ταιριάζει» ή όχι θρησκευτικά και πολιτιστικά σε ένα σχολείο).

Οι εκλογές αυτές έστειλαν ηχηρό μήνυμα στο πολιτικό κατεστημένο. Τα μεσαία και κατώτερα εισοδήματα στην Ιρλανδία έχουν υποστεί ήδη αρκετή λιτότητα. Το Fianna Fail αναγκάστηκε να υιοθετήσει ειδική ρητορική για να αντιμετωπίσει την αριστερά και υποσχόταν ότι θα ακυρώσει το τέλος για το νερό σε ορίζοντα πενταετίας. Το Fianna Fail όμως είναι το κόμμα που επέβαλε αυτό το τέλος και τώρα είναι αυτοί που κολλάνε αφίσες για την κατάργηση του.

Αυτές οι εκλογές ήταν πραγματικός πολιτικός σεισμός. Το πολιτικό σύστημα των παραδοσιακών κομμάτων κατέρρευσε, το πολιτικό κατεστημένο τώρα είναι αντιμέτωπο με επιλογές απόγνωσης. Το Fianna Fail και το Fine Gael μπορούν να κάνουν μεγάλο συνασπισμό για να περάσουν τη δεξιά τους ατζέντα, αλλά ξέρουν ότι κάτι τέτοιο θα αποδείκνυε ότι οι πραγματικές διάφορες των συστημικών κομμάτων είναι ελάχιστες. Κάτι τέτοιο θα έδινε νέα ώθηση στις δυνάμεις της αριστεράς. Ξέρουν ότι ένας τέτοιος συνασπισμός θα συναντούσε τη μαζική αντίσταση του λαού στης οποίας την υπηρεσία θα τεθούν οι νεοεκλεγμένοι αριστεροί βουλευτές."

People Before Profits (Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη)

Ανακοίνωση της Δικοινοτικής Ριζοσπαστικής Αριστερής Συνεργασίας σχετικά με την απεργία των νοσηλευτών

Είμαστε όλοι ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ

Ο αγώνας των νοσηλευτών είναι μια κρίσιμη μάχη όχι μόνο για τους νοσηλευτές αλλά για ολόκληρη την εργατική τάξη. Είναι μια μάχη που η έκβαση της θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό τις εργασιακές σχέσεις, τα δημοκρατικά δικαιώματα των εργαζομένων και τα ωφελήματα μας για τα επόμενα χρόνια.

Σε αυτή τη μάχη δεν διακυβεύεται μόνο η αξιοπρέπεια των νοσηλευτών και η βελτίωση των υπηρεσιών υγείας όπως πολύ σωστά επισημαίνουν οι ίδιοι, αλλά η δυνατότητα αντίστασης γενικά των εργαζομένων στα μέτρα που επιβάλλει η κυβέρνηση και σε αυτά που σχεδιάζει να επιβάλει.

Με τους νοσηλευτές η κυβέρνηση θέλει να κάνει ότι έκανε η Θάτσερ με τους ανθρακωρύχους. Να τους τσακίσει και να ανοίξει το δρόμο για να επιβάλλει τη πολιτική της χωρίς σοβαρές αντιστάσεις. Θέλει να τους χρησιμοποιήσει σαν παράδειγμα του τι μπορεί να πάθει κάποιος αν δεν υποκύπτει.

Οι νοσηλευτές έδειξαν ότι δεν θα υποκύψουν εύκολα. Είναι μια νέα συντεχνία που έχει προκύψει από διάσπαση της ΠΑΣΥΔΥ, εξαιτίας των συμβιβασμών και των ξεπουλημάτων που έκανε όλα τα προηγούμενα χρόνια η ηγεσία της. Συσπειρώνει την πλειοψηφία των νοσηλευτών που είναι μαχητικοί και αποφασισμένοι. Είναι μια συντεχνία που δεν βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο καμιάς συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αυτό είναι μια «παραφωνία» που δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή ούτε από την κυβέρνηση, ούτε από τους εργοδότες, ούτε από την συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΑΣΥΔΥ. Αν οι νοσηλευτές κερδίσουν θα γίνουν το «κακό παράδειγμα» και για άλλα κομμάτια εργαζομένων που σήμερα αντιδρούν τόσο με την κυβερνητική πολιτική όσο και με την συμβιβαστική στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αυτό θα έβαζε σε αμφισβήτηση συνολικά την πολιτική της κυβέρνησης. Την πολιτική της λιτότητας, των περικοπών, του ξεπουλήματος των δημόσιων επιχειρήσεων, της υποβάθμισης της δημόσιας υγείας και παιδείας και γενικά τις μνημονιακές πολιτικές που με τόσο ζήλο εφαρμόζει τα τελευταία χρόνια. Θα έβαζε εμπόδια σε αυτό που ο Αβέρωφ περίγραψε με τη φράση «να μετατρέψουμε τη κρίση σε ευκαιρία». Ευκαιρία δηλαδή για να μας πάρουν πίσω όσα κερδίσαμε με αγώνες και θυσίες τα τελευταία 60 χρόνια. Για να πληρώσουμε εμείς την κρίση και όχι αυτοί που την προκάλεσαν, οι τραπεζίτες και οι κερδοσκόποι της αγοράς.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση προετοιμάζεται για μια τέτοια μάχη. Είναι έτοιμη να δώσει εκατομμύρια για να στέλνει τους ασθενείς στον ιδιωτικό τομέα και να χρυσώνει τους επιχειρηματίες και τους μεγαλογιατρούς των ιδιωτικών νοσοκομείων παρά να ικανοποιήσει το δίκαιο αίτημα των νοσηλευτών. Με δεδομένο μάλιστα ότι δεν θα έχει καμιά άμεση οικονομική επιβάρυνση αφού οι νοσηλευτές έχουν αποδεχτεί ότι η οικονομική αναβάθμιση τους θα γίνει σε βάθος χρόνου και με την αποκατάσταση των μισθών και ωφελημάτων συνολικά των εργαζομένων στην δημόσια υπηρεσία.

Η κυβέρνηση έχει μαζί της την ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ. Έχει και το βαρύ πυροβολικό των ΜΜΕ αφού η συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν ήδη ταχθεί με το μέρος της και συκοφαντούν τους νοσηλευτές που τολμούν σε εποχή κρίσης να ζητούν αναβάθμιση. Να ζητούν «αναβάθμιση καμπίνας την ώρα που ο Τιτανικός

βουλιάζει» όπως είπε ο Υπουργός Υγείας. Ξεχνούν βέβαια ότι αυτοί είναι το παγόβουνο που χτύπησε τον Τιτανικό και τώρα θέλουν και τις σωσίβιες βάρκες για τον εαυτό τους και τους δικούς τους.

Δεν πρόκειται για μια μάχη που θα κριθεί με την παράθεση λογικών επιχειρημάτων για να πειστεί η κυβέρνηση, η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ, και οι καναλάρχες για τα δίκαια αιτήματα των νοσηλευτών. Το ξέρουν ότι είναι δίκαια τα αιτήματα τους, όπως είναι και των φοιτητών, των συμβασιούχων, των αναπήρων, των ασθενών και όλων των άλλων απλών ανθρώπων που πληρώνουν σήμερα τα σπασμένα της κρίσης. Γι αυτό και δεν έχουν κανένα δισταγμό να παραπληροφορούν, να λένε ψέματα και να συκοφαντούν τους νοσηλευτές. Τους έχουν κηρύξει τον πόλεμο και δεν θα διστάσουν να χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να τον κερδίσουν.

Οι νοσηλευτές τι έχουν; Εχουν πρώτα και κύρια το δίκαιο με το μέρος τους. Έχουν απόλυτο δίκαιο όταν δηλώνουν ότι πρέπει να αναβαθμιστούν σε πανεπιστημιακό επίπεδο. Εφόσον σήμερα για να προσληφθεί κάποιος στη θέση του νοσηλευτή απαιτείται πτυχίο πανεπιστημίου σημαίνει ότι θα πρέπει να ισχύσει ότι ισχύει σε όλη την υπόλοιπη δημόσια υπηρεσία, να ξεκινούν δηλαδή από την κλίμακα Α8. Πολλοί νοσηλευτές υποχρεώθηκαν να κάνουν εξομοίωση για να πάρουν πανεπιστημιακά πτυχία πληρώνοντας μάλιστα οι ίδιοι σε μια εποχή ιδιαίτερα δύσκολη. Οι αλχημείες του Αβέρωφ ότι και πολλοί άλλοι στην δημόσια υπηρεσία έχουν πτυχία αλλά δεν δικαιούνται να πάρουν την Α8 το μόνο που δείχνουν είναι το δικό του επίπεδο και τη λογική του που είναι η μπακαλίστικη: τρείς το λάδι, τρείς το ξύδι, έξη το λαδόξυδο. Βεβαίως έχουν και πολλοί άλλοι στην δημόσια υπηρεσία πτυχία πανεπιστημίων, και στην αστυνομία και αλλού, αλλά αυτοί τα πήραν με δική τους πρωτοβουλία και όχι γιατί το επιβάλλει η θέση

Οι νοσηλευτές βρέθηκαν στο στόχαστρο της κυβέρνησης για να τους χρησιμοποιήσει σαν παράδειγμα ότι όποιος δεν υποτάσσεται θα τον τσακίσει. Δεν υπολόγησε όμως την αγωνιστικότητα και την αποφασιστικότητα τους

την οποίαν έχουν. Όσες θέσεις προνοούν πτυχίο για την πρόσληψη στη δημόσια υπηρεσία προνοούν και την Α8. Αυτό έγινε και με τους δασκάλους πριν μερικά χρόνια που αποφοιτούσαν από την Παιδαγωγική Ακαδημία και έκαναν εξομοίωση για να μπουν στην Α8.

Έχουν δίκαιο όταν υποστηρίζουν ότι η αναβάθμιση των νοσηλευτών και ιδιαίτερα η σωστή στελέχωση τους όπως ζητούν θα αναβαθμίσει τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας.

Έχουν δίκαιο όταν φωνάζουν ότι η κυβέρνηση κάνει περικοπές και υποβαθμίζει την δημόσια υγεία την ίδια ώρα που ξοδεύει εκατομμύρια για να κάνει μόνιμο στρατό και για νέα εξοπλιστικά προγράμματα ή σε μπόνους για τραπεζίτες και σε μίζες σε υπουργούς και άλλους ανώτερους αξιωματούχους του κράτους που οργιάζουν εξαιτίας της κακοδιαχείρισης. Λεφτά μάλιστα που τα πήραν από τις αποταμιεύσεις του κόσμου, τις περικοπές των μισθών, των συντάξεων και της κοινωνικής πρόνοιας.

Το δίκαιο όμως και τα λογικά επιχειρήματα δεν είναι αρκετά από μόνα τους για να κερδίσουν. Τους έχουν κηρύξει ένα ανελέητο πόλεμο και θέλουν να τους τσακίσουν. Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να κατανοήσουν για να μπορέσουν να αποτρέψουν την κυβέρνηση να πετύχει αυτό το στόχο. Θα πρέπει να κερδίσουν την μάχη της πληροφόρησης. Να αξιοποιήσουν κάθε μέσο που έχουν στην διάθεση τους για να ενημερώνουν τον κόσμο και να αποκαλύπτουν τα σχέδια της.

Να επισκέπτονται χώρους δουλειάς και να ενημερώνουν τους εργαζόμενους και να μοιράζουν υλικό. Να δημιουργήσουν απεργιακό ταμείο και να ζητήσουν την οικονομική βοήθεια του κόσμου. Το απεργιακό ταμείο θα είναι κρίσιμο γιατί αν η απεργία κρατήσει καιρό θα έχουν μεγάλη πίεση εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων. Με λίγα λόγια να θυμηθούμε τις αγωνιστικές παραδόσεις του κινήματος, των αγώνων του '48 αλλά και των ίδιων των νοσηλευτών στην προηγούμενη μεγάλη απεργία τους το 1989 που κράτησε 17 μέρες.

Κανένας εργαζόμενος, δημόσιος ή ιδιωτικός δεν θα πρέπει να μείνει αδιάφορος σε αυτή τη μάχη. Μας αφορά όλους. Πρώτα και κύρια τους άλλους εργαζόμενους στο τομέα της δημόσιας υγείας και ιδιαίτερα τους νοσηλευτές που παραμένουν στην ΠΑΣΥΔΥ. Μπορεί η ηγεσία τους να παίζει το παιχνίδι της κυβέρνησης αλλά οι συνάδελφοι τους στη πλειοψηφία τους είναι μαχητές πρώτης γραμμής που ξέρουν τα προβλήματα από πρώτο χέρι. Μπορούν και πρέπει να τους κερδίσουν σε αυτό τον αγώνα. Το ίδιο ισχύει για τους γιατρούς, το παραϊατρικό προσωπικό και γενικά όλους όσους με την αυτοθυσία τους λειτουργούν σήμερα τα δημόσια νοσηλευτήρια κόντρα σε όλες τις αντιξοότητες που δημιουργεί η πολιτική της κυβέρνησης με τις περικοπές και τις ελλείψεις προσωπικού.

Θα πρέπει όλοι μας να σταθούμε δίπλα τους. Θα πρέπει όλοι μας να δηλώσουμε ότι «ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ». Αυτό το σλόγκαν θα πρέπει να το συναντά παντού η κυβέρνηση, η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ και τα κανάλια. Η Δικοινοτική Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία στέκεται μαζί με τους νοσηλευτές και καλεί όλους, να εκφράσουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στον αγώνα τους, να συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις τους, να βγάλουμε ψηφίσματα συμπαράστασης από τους χώρους δουλειάς μας, να μαζέψουμε λεφτά για το απεργιακό τους ταμείο, να οργανώσουμε εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Παλεύουν για όλους μας. Ας τους βοηθήσουμε να κερδίσουν για όλους μας.

14 Μαρτίου 2016

Η ανακοίνωση αυτή στάλληκε στη ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ, στα ΜΜΕ και αναρτήθηκε και στην ιστοσελίδα της ΔΡΑΣυ και στο FB. Η ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ μας απάντησε άμεσα ευχαριστώντας για την υποστήριξη. Τα ΜΜΕ ήταν σαν να μήν την είδαν

Αυτή η απεργία είναι μόνο η αρχή θα είμαστε στους δρόμους για όσο χρειαστεί

Αυτό το σύνθημα εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο την αγωνιστική διάθεση τον παλμό αλλά και την αγανάκτηση και το θυμό που χαρακτηρίζουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις των νοσηλευτών της ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ. Τέτοια οργή και αγωνιστική διάθεση είχαμε να δούμε από την εποχή των διαδηλώσεων για το κούρεμα. Οι νοσηλευτές έδειξαν από την αρχή ότι δεν θα υποχωρούσαν εύκολα.

Από τις πρώτες απεργίες και τη συγκέντρωση τους έξω από την Βουλή και στην πορεία μέχρι το υπουργείο υγείας φώναζαν συνέχεια συνθήματα «Κλείστε το ή αναγνωρίστε το» «Κύριε υπουργέ δεν είμαι του λυκείου είμαστε του πανεπιστημίου» «Αναβαθμίστε την Υγεία Όχι τις λιμουζίνες σας».

Όταν κατέβηκε ο υπουργός τα συνθήματα δεν σταματούσαν. Ένας νοσηλευτής του φώναξε «αν ήταν ο γιος σου θα τον υποβάθμιζες». Η οργή όμως ξεχείλισε όταν ο Παμπορίδης τους είπε να συναντηθούν με την ΠΑΣΥΔΥ να τους εξηγήσει την συμφωνία που έκαναν και ότι δεν συζητά την αναγνώρισή και πώς ασχολείται με την αυτονόμηση ενώ αυτοί ασχολούνται με τα συνδικαλιστικά τους. Αυτή η προκλητική στάση του υπουργού εξόργισε ακόμη περισσότερο τους απεργούς και ο Παμπορίδης αποχώρησε κάτω από αποδοκιμασίες. Η ίδια αγωνιστική διάθεση εκφράστηκε και έξω από το υπουργείο Οικονομικών.

Απεργία διαρκείας

Η κορύφωση του αγώνα ήλθε με την απεργία διαρκείας που ξεκίνησε στις 15 του Μάρτη αφού η κυβέρνηση δεν έδειξε καμιά διάθεση να αποδεχτεί τα δίκαια αιτήματα των νοσηλευτών. Οι απεργοί συγκεντρώνονταν σε καθημερινή βάση έξω από τα δημόσια νοσηλευτήρια και έκαναν αισθητή τη παρουσία τους. Παρά τον απεργοσπαστικό ρόλο της ηγεσίας της ΠΑΣΥΔΥ πολλοί νοσηλευτές μέλη της ΠΑΣΥΔΥ στήριξαν την απεργία και τις κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν. Περισσότεροι από τριακόσιους από αυτούς αποχώρησαν από την ΠΑΣΥΔΥ .

Η συγκέντρωση που κάλεσαν έξω από τη Βουλή και η πορεία στο Υπουργείο Οικονομικών στις 17 Μάρτη ήταν πολύ πιο μαζική και δυναμική από την προηγούμενη. Τα συνθήματα τους ήταν πολύ πιο συγκροτημένα και έκφραζαν την αποφασιστικότητα τους, «Αυτή η απεργία είναι μόνο η αρχή, θα μείνουμε στους δρόμους για όσο χρειαστεί», «πολιτικοί εσείς μιλάτε για κέρδη και ζημιές εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές» και άλλα που έδειχναν ότι η αγωνιστική τους διάθεση ανέβαινε και ωρίμαζε μέσα από τον αγώνα.

Αρχιζαν να καταλαβαίνουν ότι η κυβέρνηση δεν έχει καμιά διάθεση να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα τους και ότι δεν μπαίνει θέμα να πειστεί ότι έχουν δίκαιο. Εκείνο που θα χρειαστεί για να κερδίσουν είναι να πιεστεί η κυβέρνηση. Για να γίνει αυτό θα πρέπει οι απεργοί να κερδίσουν τη μάχη της πληροφόρησης. Ο περισσότερος κόσμος ξέρει ότι οι νοσηλευτές έχουν δίκαιο. Οι περισσότεροι είτε έχουν περάσει από τα δημόσια νοσηλευτήρια ή συνόδευσαν κάποιο δικό τους και ξέρουν την τεράστια προσφορά των νοσηλευτών. Αυτό όμως θα πρέπει να εκφραστεί δημόσια. Να φανεί ότι ο κόσμος στηρίζει τους απεργούς. Μόνο έτσι μπορούν να αντιμετωπίσουν τις συκοφαντίες και τα ψέματα που προβάλλει η κυβέρνηση και τα κανάλια που παίζουν το παιχνίδι της. Μπορούν να ζητήσουν από τον κόσμο να στηρίξει το απεργιακό τους ταμείο, μπορούν να οργανώσουν εκδηλώσεις αλληλεγγύης, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, και γενικά να κάνουν τον αγώνα τους κομμάτι της κοινωνίας. Αυτό θα αναγκάσει και τις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις αλλά και κόμματα και άλλες οργανώσεις να τοποθετηθούν ξεκάθαρα υπέρ των απεργών και θα σπρώξει και άλλους νοσηλευτές να φύγουν από την ΠΑΣΥΔΥ. Οι γιατροί, ιδιωτικοί και δημόσιοι έκφρασαν την αλληλεγγύη τους προς τους νοσηλευτές από τις πρώτες μέρες της απεργίας. Θα πρέπει και άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις να σταθούν στο πλευρό τους.Μόνο έτσι θα πιεστεί και η κυβέρνηση να υποχωρήσει. Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να κινηθούν οι νοσηλευτές.

Το ανθρώπινο ποτάμι που ξεχυθηκε στους δρόμους της Λευκωσίας ξεχείλιζε απο οργή, αγανάκτηση και αποφασιστικότητα. Η φωνή του δυνατή και καθαρή: "πολιτικοι μιλάτε για κέρδη και ζημιές, ενώ εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές". Συνεχίζουν την απεργία διαρκείας ζωντανεύοντας εικόνες απο τους πιο ηρωικούς αγώνες της εργατικής τάξης στη Κύπρο.

Ο σ. Σταύρος Σιδεράς, που έζησε απο πρώτο χέρι την φροντίδα των νοσηλευτών εκφράζει την αλληλεγγύη του στους απεργούς. "Η δική σας νίκη σημαίνει καλύτερες υπηρεσίες για όλους εμάς. Γι αυτό και όλη η κοινωνία θα πρέπει να σταθεί στο πλευρό σας."

Η Εργατική Δημοκρατία βρέθηκε από την πρώτη στιγμή κοντά στους νοσηλευτές Μιλήσαμε μαζί τους και μεταφέρουμε κάποιες από τις δηλώσεις τους.

Σταύρος Βρυωνίδης καθηγητής στο ΤΕΠΑΚ: «Δεν τους αναγνωρίζουν το πτυχίο που οι ίδιοι τους ζητούν και είναι αναγκαίο για αναβαθμισμένο και κατάλληλα εκπαιδευμένο νοσηλευτικό προσωπικό. Τι να πω εγώ σε αυτά τα παιδιά που διδάσκω, τι να πω στους φοιτητές μου πως μάταια ασχολούνται;»

Γιώργος: «Δεν είναι για τα λεφτά δεν ζητάμε σήμερα να ξεκινάμε με την Α8 όπως πρέπει αλλά να μας αναγνωρίσουν σαν μεταπτυχιακούς απόφοιτους. Μιλούν για αναδόμηση των νοσοκομείων. Κοροϊδία είναι. Εδώ δεν έχουμε βαμβάκι, ζητάνε οι ασθενείς ένα σεντόνι ή ένα μαξιλάρι και δεν έχουμε να τους δώσουμε, δεν έχουμε και πολλά άλλα αναλώσιμα ούτε και το πιο μικρό όπως φακελάκια για να βάζουμε τα χάπια της ημέρας στους ασθενείς μας και αναγκαζόμαστε να κόβουμε τα πλαστικά για να τους βάλουμε τα χάπια Ντροπή όπως ντροπή είναι να παίρνουμε 805 ευρώ το μήνα χωρίς κανένα άλλο ωφέλημα. Για ποια αναδόμηση μιλούν όταν σήμερα σε κάθε νοσηλευτή αναλογούν 8 ασθενείς ενώ σύμφωνα με τις οδηγίες του παγκόσμιου οργανισμού υγείας θα έπρεπε να αναλογούν μόνο 4. Σήμερα σε μια πτέρυγα με 30 ασθενείς μπορεί να έχει μόνο 3 νοσηλευτές που εργάζονται κάθε μέρα πολλές φορές χωρίς off αλλά και με συνεχόμενες εφημερίες».

Θεόδωρος: « Ο υπουργός λέει πως η αναγνώριση δεν είναι στο τραπέζι αφού έχει τις πλάτες της ΠΑΣΥΔΥ με την συμφωνία που έκλεισε. Εφαρμόζουν τις ευρωπαϊκές οδηγίες όταν πρόκειται για φόρους όταν μιλούν για κανονισμούς λειτουργίας των νοσοκομείων αυτά είναι ψιλά γράμματα. Τα 10 ευρώ τα έβαλαν για να διώξουν κόσμο από τα δημόσια νοσοκομεία Όμως ο κόσμος που να πάει; Οι ιδιωτικές κλινικές θέλουν 60 ευρώ το λιγότερο να σου αλλάξουν μια γάζα. Παλιά είχαμε το 50 % των ασθενών σήμερα με την κρίση έχουμε πάνω από το 80% των ασθενών στα δημόσια νοσηλευτήρια..»

Βαλεντίνος: «Εργάζομαι από το 2008 και σήμερα παίρνω 1200 ευρώ. Η γυναίκα μου είναι άνεργη εδώ και καιρό ,έχουμε δυο παιδιά και ένα χρέος για το σπίτι πώς να ζήσουμε; Πώς μπορούμε με αυτά τα λεφτά να ζήσουμε και να πληρώνουμε και χρέος; Κανένα μέλλον δεν έχουμε καμία αναγνώριση. Φτάσαμε να ζητούμε λεφτά από τους γονιούς μας Εμείς η γενιά μας έμαθε να ζει διαφορετικά. Τώρα θα ζούμε χειρότερα από του πατεράδες μας. Ντρεπόμαστε για την κατάντια μας να τους ζητούμε λεφτά Θέλουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης οι νοσηλευτές έκαναν ιδιαίτερα αισθητή την παρουσία τους αλλά και πολύς κόσμος τα χρησιμοποίησε για να εκφράσει την αλληλεγγύη του. Εδώ δημοσιεύουμε την ανάρτηση του Αντρέα Σοφοκλέους που απευθύνει ανοικτή πρό(σ)κληση προς τον Αβέρωφ να πάνε μαζί μια βόλτα στους θαλάμους του νοσοκομείου. Είναι πραγματικά συγκλονιστική.

Κύριε Αβέρωφ...

Ελάτε να πάμε μία βόλτα μαζί και ας προσποιηθούμε ότι είμαστε δυο νοσηλευτές.

Οτι δεν είστε καλύτερος και ανώτερος από μένα η εγώ από σας. Θα ήθελα να σαςρωτήσω πως νιώθετε όταν βλέπεται όλους αυτούς τους ανθρώπους που πονάνε και περιμένουν όχι μόνο μια θεραπεία, αλλά και μια αληθινή και ανθρώπινη κουβέντα αυτή τη δύσκολη ώρα που περνούν.

Πως θα νιώθατε όταν μετά από 12 ώρες αϋπνίας και εξάντλησης να προσπαθείτε να επαναφέρετε στη ζωή τον παππού την γιαγιά τον πατέρα τη μητέρα ή το παιδί που μόλις σταμάτησε η καρδιά του να κτυπά.

Και το χειρότερο. Μετά από όλες αυτές τις προσπάθειες να μην επανέλθει και να πρέπει εσείς να το πείτε σ' αυτούς τους ανθρώπους που σας εμπιστεύτηκαν τη ζωή τους.

Πως θα νιώθετε όταν μια μάνα δεν είχε την ευκαιρία να πει αντίο στο παιδι της..

Πως νιώθετε όταν το βράδυ πάτε για ύπνο κουρασμένος και εξαντλημένος από την δύσκολη μέρα που είχατε. Θα σας πω εγώ πως νιώθω,τ ο παιδί μου σήμερα ήταν με 40 πυρετό και δεν μπορούσε να φάει όλη μέρα και ξέρετε εγώ αφιέρωσα το βράδυ μου στο παιδί του συνανθρώπου μου που είχε 40 πυρετό, ήμουν εκεί δίπλα στον κύριο Α, να τον βοηθήσω που πονούσε αφόρητα λόγω ενός όγκου που ανακαλύφθηκε πρόσφατα και δεν μπορούσε να πάρει ανάσα για να μην υποφέρουν όχι μόνο αυτοί, αλλά για να μπορούν και οι ανθρώποι που ανησυχούσαν γι' αυτούς να κοιμηθούν ήσυχα!

Πως μπορείτε να κοιμάστε όταν άλλοι άνθρωποι υποφέρουν.

Πως μπορείτε να περπατάτε με το κεφάλι ψηλά με όλα αυτά που λέτε και κάνετε.

Σας προκαλώ όμως να έρθετε δίπλα μου και να με κοιτάξετε στα μάτια την ώρα που παλεύω να σώσω ένα δικό σας άνθρωπο και να μου πείτε όλα αυτά που ξεστομίζετε τόσες μέρες, σας προκαλώ.

Δεν ξέρω για σας, αλλά εγώ τελικά δεν κοιμήθηκα. Συνέχισα για μια ώρα δρόμο για να πάω στο μάθημα του μεταπτυχιακού μου για ακόμη 8 ώρες. Εξειδίκευση σου λένε στην Επείγουσα και Εντατική Νοσηλεία ή στην Ογκολογία για καλύτερη και ποιοτικότερη νοσηλεία. Σαχλαμάρες, τι χρειάζονται οι γνώσεις και τα πτυχία ή τα μεταπτυχιακά για να χορηγήσεις ένα φάρμακο να επαναφέρεις έναν άνθρωπο στη Ζωή.

Μπορεί να μην έχω κοιμηθεί εδώ και 24 ώρες μπορεί να μην ήμουν δίπλα στο παιδί μου που με χρειαζόταν, αλλά ναι είμαι περήφανος γιατί ήμουν κοντά σε 100 ανθρώπους που με είχαν και αυτοί ανάγκη. Τώρα τελειώνοντας σας λέω καληνύχτα. Επιτέλους θα κοιμηθώ λίγες ώρες γιατί αύριο είμαι πρωινή βάρδια!

Υ.Γ.: Οταν εσείς θα είστε στο πασχαλινό τραπέζι με την οικογένειά σας εγώ θα είμαι δίπλα σε εκείνους που δεν θα είστε εσείς !

Left blog *Στο χώρο αυτό φιλοξενούνται αρθρα, απόψεις και σχόλια απο άτομα που βρίσκοντι στο χώρο της αριστεράς. Οι απόψεις τους δεν δεσμεύουν κατα αναγκη και την Εργατική Δημοκρατία. Είναι ένας χώρος διαλόγου και συζήτησης.*

Ουαί υμίν Ευρωπαίοι Φαρισαίοι υποκριταί

του Μωυσή Λίτση
απο τους Financial Crimes

Η Ευρώπη δεν αντέχει 160.000 πρόσφυγες–τόσους προβλέπει η συμφωνία της ΕΕγια μετεγκατάσταση των αιτούντων άσυλο στις 28 χώρες μέλη, η οποία δεν τηρείται καν–αλλά αντέχει περισσότερους από 4 εκατομμύρια αστέγους!

Μέσω κοινωνικών δικτύων επανήλθε στο φως της δημοσιότητας άρθρο της εφημερίδας «Γκάρντιαν» από τον Φεβρουάριο του 2014, στο οποίο αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι στην Ευρώπη υπάρχουν σήμερα περισσότερες από 11 εκατ. άδειες κατοικίες, όταν σε ολόκληρη την ΕΕ υπάρχουν 4,1 εκατ. άστεγοι.

Το δημοσίευμα αναφέρεται σε άδεια σπίτια και όχι στα, κύριος οίδε, πόσα άδεια ξενοδοχεία ή άλλες εγκαταστάσεις έχουν εγκαταλειφθεί, ιδίως στις χώρες του ευρωπαϊκού νότου λόγω της κρίσης και οι οποίες θα μπορούσαν με σχετική ευκολία να φιλοξενήσουν τους χιλιάδες απόκληρους που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον, κυνηγημένοι από τις σφαγές και την ανέχεια.

Αναζητώντας μάλιστα στοιχεία στο διαδίκτυο για τον αριθμό των εγκαταλελειμμένων ξενοδοχείων στην Ευρώπη, έπεσα πάνω σε πρόσφατο φωτογραφικό ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Daily Mail», το οποίο μιλά για 100 τουλάχιστον εγκαταλελειμμένα πολυτελή ξενοδοχεία, σε ένα φωτογραφικό οδοιπορικό από το Γκραντς της Αυστρίας στην Γερμανία και την Ιταλία..

Παρατημένη Χλιδή...

Οι φωτογραφίες εγκαταλελειμμένης χλιδής και ιστορίας– πολλά από τα ξενοδοχεία του φωτορεπορτάζ βρίσκονται στην Αυστρία των κλειστών συνόρων, η κυβέρνηση της οποίας πρωτοστατεί στο κλείσιμο του λεγόμενου Βαλκανικού Διαδρόμου, με αποτέλεσμα τον εγκλωβισμό περισσότερων από 13.000 προσφύγων σε άθλιες συνθήκες στην Ειδομένη, στα σύνορα Ελλάδας και ΠΓΔΜ.

Ορισμένα από τα στοιχεία που δημοσιεύει η Γκάρντιαν στο προαναφερθέν δημοσίευμα προκαλούν σοκ–η εφημερίδα άλλωστε στον τίτλο του άρθρου της κάνει λόγο για το «Σκάνδαλο των 11 εκατομμυρίων άδειων σπιτιών της Ευρώπης».

Στην Ισπανία περισσότερα από 3,4 εκατ. σπίτια είναι άδεια, στην Γαλλία και την Ιταλία, υπάρχουν δύο εκατομμύρια άδεια σπίτια, στην Γερμανία 1,8 εκατ. και στο Ηνωμένο Βασίλειο 700.000.

Πολλές από τις κατοικίες αυτές βρίσκονται σε τεράστια κέντρα διακοπών, τα οποία κατασκευάστηκαν την περίοδο της φούσκας στα ακίνητα, η οποία συνέβαλλε στην διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση του 2007–08 και ουδέποτε από τότε κατοικήθηκαν.

Πέραν των 11 αυτών εκατομμυρίων κατοικιών, οι περισσότερες εκ των οποίων αγοράστηκαν ως επένδυση από ανθρώπους που ουδέποτε σχεδίαζαν να κατοικήσουν σε αυτές–η κρίση στην Ισπανία και την Ιρλανδία προκλήθηκε εξαιτίας της κατάρρευσης της διεθνούς και εγχώριας αγοράς ακινήτων, ενώ στην Ελλάδα η κατάρρευση της αγοράς ακινήτων ακολούθησε τα μνημόνια, τη σκληρή λιτότητα και τους δυσβάστακτους φόρους –υπάρχουν και χιλιάδες μισοτελειωμένες κατοικίες που δεν κατάφεραν ποτέ να ολοκληρωθούν καθώς έκλεισε η στρόφιγγα των στεγαστικών δανείων και τα εισοδήματα διεθνώς υπέστησαν καθίζηση.

Τα περισσότερα από τα άδεια σπίτια βρίσκονται στην Ισπανία, όπου την δεκαετία του 2000 υπήρξε τεράστιο κατασκευαστικό

μπουμ και με περιβαλλοντικές επιπτώσεις, για την προέλκυση κυρίως Γερμανών και Βρετανών παραθεριστών που αναζητούσαν μία θέση στον ισπανικό ήλιο.

Σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία για το έτος 2013 που παραθέτει η εφημερίδα, περισσότερα από 3,4 εκατ. σπίτια, το 14% όλων των ιδιοκτησιών, ήταν άδεια. Η ισπανική κυβέρνηση υπολογίζει ότι υπάρχουν ακόμη περί τα 500.000 μισοτελειωμένα σπίτια, τα οποία εγκαταλείφθηκαν από τις κατασκευαστικές εταιρείες.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η κυβέρνηση Κάμερον έχει αναγάγει σε μείζον ζήτημα την «αθρόα» μετανάστευση από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, μέλη πλέον της ΕΕ, άρα και δικαιούχους του κεκτημένου της ελεύθερης μετακίνησης προσώπων ή σε αγαστή συνεργασία με τις γαλλικές αρχές, οι πρόσφυγες αφήνονται σε εξαθλιωμένες συνθήκες στο Καλαί, υπάρχουν περισσότερες από 700.000 άδειες κατοικίες.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα πάντα με το ως άνω δημοσίευμα υπάρχουν 300.000 κενά σπίτια.

Περιμένοντας την αξιοποίηση...

Μη ξεχνάμε ότι στη χώρα μας έχουν ενταχθεί στο ΤΑΙΠΕΔ 80.000 ακίνητα του δημοσίου(!) τα οποία περιμένουν να αξιοποιηθούν(διάβαζε ξεπουληθούν). Ένα από τα γνωστά εγκαταλελειμμένα κτίρια στο κέντρο της Αθήνας είναι το κτίριο του ΙΚΑ στην οδό Πειραιώς αλλά και το Εφετείο στη οδό Σωκράτους, για το οποίο ουκ ολίγες φορές έχουν γραφτεί ρεπορτάζ για τις άθλιες συνθήκες στέγασης σε αυτό μεταναστών.

Μόνο στη γειτονιά μου, τα Πατήσια, έχουν κλείσει δύο νοσοκομεία, το Γενικό Πατησίων και το 6ο Θεραπευτήριο του ΙΚΑ, τα οποία φαντάζομαι διαθέτοντας ακόμη στοιχειώδη υποδομή(κρεβάτια, χώροι υγιεινής) θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για τη στέγαση των ταλαίπωρων προσφύγων που τριγυρνούν στην πλατεία Βικτωρίας.

Για να μην αναφερθούμε στα κλειστά ξενοδοχεία στο κέντρο της Αθήνας, τα ΞΕΝΙΑ που ρημάζουν επί δεκαετίες ή τα άδεια και υπολειτουργούντα στρατόπεδα στην Αττική και την Θεσσαλονίκη.

Ακόμη και αν θεωρήσει κανείς ιερό το δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας, άρα κτίρια που ανήκουν σε ιδιώτες δεν μπορούν να αξιοποιηθούν γιατί οι ιδιοκτήτες τους διατηρούν δικαίωμα σε αυτά, η ελληνική κυβέρνηση, αλλά και οι άλλοι υποκριτές της Ευρώπης, θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν μεγάλο μέρος από αυτά, προκειμένου να στεγάσουν έστω προσωρινά αυτούς που τρέχουν να σωθούν από τον πόλεμο στη Συρία και αλλού.

Τα 11 εκατομμύρια κενά σπίτια που ανέφερε ο Γκάρντιαν είναι υπεραρκετά για να στεγάσουν όχι μόνο τα 4,1 εκατομμύρια επίσημα αστέγους της ΕΕ, αλλά και το ένα και πλέον εκατομμύριο προσφύγων που έχει περάσει επίσημα στην Γερμανία και την Αυστρία. Και πάλι περισσεύει χώρος

Σύγχρονοι....Καταραμένοι

Το ονομαστικό ΑΕΠ της ΕΕ άλλωστε συνολικά ανέρχεται σε 14,3 τρισ. ευρώ. Ακόμη και το ελληνικό ΑΕΠ την περίοδο της κρίσης, ανέρχεται σε 235,6 δισ. δολάρια, ποσό πολλαπλάσιο του ΑΕΠ της Ιορδανίας(31,35 δισ. δολάρια) και του Λιβάνου(49,92 δισ. δολάρια), χώρες που όχι μόνο φιλοξενούν εκατομμύρια πρόσφυγες από τον εμφύλιο της Συρίας, αλλά εξακολουθούν να φιλοξενούν προσφυγικούς καταυλισμούς Παλαιστινίων προσφύγων από τους πολέμους του 1948 και 1967. Το ΑΕΠ της Τουρκίας, η οποία επίσης φιλοξενεί περισσότερους από δύο εκατομμύρια πρόσφυγες, ανέρχεται σε 721 δισ. δολάρια.

Λεφτά και υποδομές για να αντιμετωπιστεί η προσφυγική κρίση υπάρχουν. Οι υποκριτές ωστόσο της υποτίθεται ανοικτής και ανεκτικής Ευρώπης, κλείνουν τα σύνορα στους καταραμένους του Τρίτου Κόσμου, όπως στη δεκαετία του '30 έκλειναν τα σύνορα της Κούβας, των ΗΠΑ και του Καναδά για τους κατατρεγμένους από τους ναζί Εβραίους, με επιχειρήματα ανάλογα πολλές φορές των ισλαμοφοβικών παραληρημάτων των σημερινών ηγετών.

Διαδήλωση ενάντια στον Ασαντ στη πόλη Talbiseh της Βορειοδυτικής Συρίας

Ξανά διαδηλώσεις στη Συρία

Του Γιώργου Πίττα
Αναδημοσίευση απο την Εργατική Αλληλεγγύη
Τεύχος 1214 9 Μαρτίου 2916

Χιλιάδες ήταν οι Σύριοι που ξεχύθηκαν στους δρόμους σε ζωντανές–δυναμικές διαδηλώσεις την περασμένη Παρασκευή, καθώς κλείνουν πέντε ολόκληρα χρόνια από το ξέσπασμα της συριακής επανάστασης.

Παρά το θάνατο, την καταστροφή και τη διάλυση, ο κόσμος βρήκε το κουράγιο να ξαναβγεί στους δρόμους εκμεταλλευόμενος την εύθραυστη κατάπαυση πυρός που διαπραγματεύτηκαν ΗΠΑ και Ρωσία στις αρχές του Μάρτη στο Μόναχο. Πρόκειται για την πρώτη κατάπαυση πυρός (εξαιρείται το ISIS και το μέτωπο Αλ Νούσρα) από το 2011 όποτε ξεκίνησε η ένοπλη σύρραξη.

Οι διαμαρτυρίες, κάποιες μεγαλύτερες, αρκετές μικρότερες, ήταν ειρηνικές και έγιναν σε πάνω από εκατό διαφορετικά σημεία, ανάμεσά τους το Χαλέπι, το Ιντλέμπ και σε συνοικίες και περιοχές γύρω από τη Δαμασκό όπως η Νταράα και η Χομς – σχεδόν σε κάθε περιοχή που δεν βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του καθεστώτος του Ασαντ ή του ISIS.

Τα συνθήματα θύμιζαν αυτά της επανάστασης του 2011 πριν το καθεστώς του Ασαντ, το ISIS και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που επεμβαίνουν στην περιοχή τη καταστείλουν μέσα από ένα ανελέητο πόλεμο. Καλούσαν σε ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ απαιτώντας μια ελεύθερη, δημοκρατική και ενωμένη Συρία.

Όπως και το 2011 τα πλακάτ που κρατούσαν εξέφραζαν την αντίστασή τους στις ξένες επεμβάσεις αλλά και τους διαχωρισμούς με βάση τη θρησκεία. Στην πόλη της Ντούμα ένα πανό έγραφε: «Ο λαός θέλει την πτώση του καθεστώτος». Ένα άλλο σύγκρινε το ιμπεριαλιστικό μοίρασμα της περιοχής μεταξύ Βρετανίας, Γαλλίας και Ρωσίας στη διάρκεια του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου με την πρόσφατη συμφωνία ΗΠΑ–Ρωσίας: ''Sykes–Picot 1916. Lavrov–Kerry 2016''.

Στο Ιντλέμπ στρατιώτες του μετώπου Αλ Νούσρα εμφανίστηκαν κρατώντας μαύρες ισλαμικές σημαίες φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στη δημοκρατία αλλά αποδοκιμάστηκαν από τους διαδηλωτές. Όσο για το καθεστώς του Ασαντ ανακύκλωσε την παλιά προπαγάνδα ότι οι διαδηλωτές είναι «ξένοι πράκτορες», αν και δεν είναι η προπαγάνδα που κρατάει στα σπίτια τους τα εκατομμύρια των Σύριων που δεν έχουν ακόμα εγκαταλείψει τη Συρία, αλλά οι βόμβες–βαρέλια και οι βομβαρδισμοί.

Οι διαδηλώσεις δείχνουν πόσο, πέντε χρόνια μετά, η φλόγα της Αραβικής Ανοιξης, που έφτασε στη Συρία, εξακολουθεί να σιγοκαίει μέσα στα συντρίμμια που έχει αφήσει πίσω της η βίαιη καταστολή του Ασαντ και στη συνέχεια η ένοπλη σύρραξη με πρωταγωνιστές τον στρατό του, το ISIS και τις επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών που ακολούθησαν. Όσοι αναρωτιούνται που βρίσκουν οι Σύριοι πρόσφυγες τη δύναμη να διαδηλώνουν στη Λέσβο και την Ειδομένη ας δούνε τις φωτογραφίες που τους δείχνουν να διαδηλώνουν στις γκρεμισμένες τους γειτονιές.

Κινητοποιήσεις ενάντια στους φράκτες από τον Εβρο μέχρι το Καλαί

Μπροστά στο δυνάμωμα των επιθέσεων ενάντια στους πρόσφυγες τόσο από τις κυβερνήσεις όσο και τις διάφορες ρατσιστικές και ναζιστικές δυνάμεις που σηκώνουν κεφάλι στις ευρωπαϊκές χώρες, η αντιρατσιστική και αντιφασιστική Κίνηση «Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και την Φασιστική Απειλή» κάλεσε σε μια διεθνή κινητοποίηση ενάντια στους φράκτες που κτίζουν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για τις 23 και 24 του Γενάρη.

Το διεθνές διήμερο δράσης ήταν επιτυχημένο, με μαζική ανταπόκριση από τον Έβρο μέχρι το Καλαί. Πάνω από δύο χιλιάδες στον Έβρο και τρείς χιλιάδες στο Καλαί, ήταν ο κόσμος που βρέθηκε στους δρόμους και τις εκδηλώσεις. Ήταν η άμεση απάντηση στη φρίκη των πνιγμένων προσφύγων στην Μεσόγειο και στο Αιγαίο, ανάμεσα τους και μεγάλοι αριθμοί από παιδιά. Ηταν η απάντηση στα μέτρα καταστολής που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες που μένουν παγιδευμένοι σε διάφορα σημεία στα σύνορα χωρών της Ευρώπης οπως στην Ειδομένη.

Αντιρατσιστές από ολόκληρη την Ελλάδα πορεύτηκαν προς τον συνοριακό σταθμό στις Καστανιές, σημείο διέλευσης στα Ελληνοτουρκικά σύνορα στην περιοχή του Εύρου, απαιτώντας ασφαλισμένη διέλευση για τους πρόσφυγες.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει κτίσει στο βόρειο μέρος των συνόρων ένα φράχτη από μπετόν και λεπιδοφόρο σύρμα για να εμποδίσει τους πρόσφυγες που προσπαθούν να περάσουν προς την Ελλάδα στον δρόμο τους για την βόρεια Ευρώπη.

Έχοντας κατασκευάσει αυτό το τερατούργημα η Ελληνική κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση σπρώχνουν τους πρόσφυγες στο μόνο τρόπο διάβασης των συνόρων με την μόνη διαδρομή που απομένει, τα παγωμένα, θανατηφόρα νερά του Αιγαίου.

Σύμφωνα με την Διεθνή Οργάνωση για την Μετανάστευση 218 πρόσφυγες έχουν χάσει την ζωή τους στα νερά του Αιγαίου μόνο μέσα στον πρώτο μήνα του 2016, και οι αριθμοί αυτοί αυξάνονται καθημερινά.

Εκατοντάδες διαδηλωτές πορεύτηκαν μέσα από το χωριό των Καστανιών με συνθήματα όπως «Φράχτης σημαίνει, πρόσφυγες πνιγμένοι», «Πες το δυνατά, πες το καθαρά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά» και «Τους φράχτες ρίξτε, τα σύνορα ανοίξτε».

Οι ευρωπαϊκές άρχουσες τάξεις προσπαθούν να κλείσουν τις ρωγμές στο τείχος του ρατσιστικού φρουρίου «Ευρωπαϊκή Ένωση» που άνοιξαν οι πρόσφυγες με την ορμητικότητα και την αποφασιστικότητα τους να πορευθούν προς ένα ασφαλισμένο προορισμό. Με τα σώματα τους πάνω στα συρματοπλέγματα με τα πνιγμένα παιδιά τους στις ακτές των ελληνικών νησιών και τις Τουρκίας άνοιξαν ένα δρόμο προς την ελπίδα.

Η διαδήλωση στις Καστανιές προς το φράχτη έστειλε αντιπροσωπεία που πέρασε πέρα από το μπλόκο των ΜΑΤ και έβαλε πανό με σύνθημα «Μέσα οι πρόσφυγες». Ήταν η πρώτη φορά που το μήνυμά των αντιρατσιστών μπήκε στην απαγορευμένη

Είναι πραγματικά δυνατό να πετύχουμε την ανατροπή της πολιτικής της Ευρώπης–Φρούριο; Να ανοίξουν τα κλειστά σύνορα, να πέσουν οι φράχτες, να σταματήσουν οι πνιγμοί στο Αιγαίο και να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες; Υπάρχει περίπτωση να βγει ποτέ κανείς νικητής σε μια μάχη με τις κυρίαρχες πολιτικές των «παντοδύναμων» εταίρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πώς παλεύουμε σήμερα το προσφυγικό ζήτημα;

Αυτά και άλλα ερωτήματα απασχολούν εκατομμύρια κόσμο που κάθε μέρα θλίβεται να βλέπει άνδρες, γυναίκες και παιδιά να χάνονται στα νερά της Μεσογείου και συμμετέχει στα κινήματα αλληλεγγύης.

Τις απαντήσεις επιχειρούν να δώσουν οι συγγραφείς αυτού του βιβλίου. Ο Θανάσης Καμπαγιάννης σκιαγραφεί την πολιτική της Ευρώπης–Φρούριο και την προσαρμογή της κυβέρνησης Τσίπρα στις πιέσεις της, αναλύοντας τις βασικές παραμέτρους των νέων προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών που είναι περισσότερο από ποτέ αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων. Η Κατερίνα Θωίδου περιγράφει το πρωτοφανές κίνημα αλληλεγγύης στην Ελλάδα και την Ευρώπη, που ζητάει "σύνορα ανοιχτά για την εργατιά". Και ο Γιώργος Πίττας εξετάζει με ποιες πολιτικές και ποιες ιδέες χρειάζεται να είναι οπλισμένο αυτό το κίνημα για να μπορέσει να βάλει φραγμό στην ανθρωπιστική καταστροφή και τις ρατσιστικές πολιτικές.

ζώνη στηριγμένο στη δύναμη του κινήματος, στα συνδικάτα που βρίσκονταν στο πλευρό του, από το Εργατικό Κέντρο Έβρου και τα τοπικά σωματεία των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης του Έβρου μέχρι τους ναυτεργάτες και τους δημόσιους υπαλλήλους μαζί με κόσμο του κινήματος από την Αλεξανδρούπολη, την Ορεστιάδα και τις Καστανιές. Ήταν συγκινητική η εικόνα κόσμου που βγήκε από τα σπίτια του για να συνοδέψει τους διαδηλωτές στην πορεία.

Στο Καλαί της Γαλλίας, τρείς χιλιάδες διαδηλωτές από την Γαλλία και τη Βρετανία βάδισαν με μαζική συμμετοχή των προσφύγων που είναι αποκλεισμένοι στη «ζούγκλα», την περιοχή όπου ζουν μέσα σε παράγκες και λάσπες περιμένοντας να περάσουν τα σύνορα. Τσάκισαν την φασιστική πρόκληση ματαιώνοντας την απόπειρα των φασιστών για «αντισυγκέντρωση».

Ο φράχτης του Έβρου και τα κλειστά σύνορα βρέθηκαν πολιορκημένα από διαδηλωτές, με πανελλαδική συμμετοχή, από την Μυτιλήνη μέχρι τη Κρήτη και από την Πάτρα και τα Γιάννενα μέχρι τη Θεσσαλονίκη και την ίδια τη Θράκη.

Στην Αλεξανδρούπολη οι διαδηλωτές βάδισαν στους δρόμους το Σάββατο 23 Γενάρη. και αμέσως μετά έγινε σε ένα ξεχειλισμένο δημοτικό θέατρο η κεντρική εκδήλωση όπου ένωσαν τις φωνές τους τα κινήματα από την Τουρκία και τη Βρετανία, με συνδικαλιστές, πανεπιστημιακούς, ακτιβιστές του κινήματος αλληλεγγύης και των αναπήρων και καλλιτέχνες.

Στους Κήπους του Έβρου, όπου οι αγρότες είχαν παραταγμένα τα τρακτέρ τους, ακούστηκε δυνατά το μήνυμα της αλληλεγγύης των εργαζόμενων της Ελλάδας και της Τουρκίας ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές κλείνοντας συμβολικά το τελωνείο για 14 λεπτά.

Η συνάντηση των αντιπροσωπειών στις δύο μεριές των συνόρων, στους Κήπους και τα Ύψαλα, η κινητοποίηση στη Κωνσταντινούπολη ανέδειξαν την κοινή δράση των κινημάτων αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στην Ελλάδα και την Τουρκία.

Οι φανταστικές αυτές κινητοποιήσεις δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για ακόμα πιο δυνατές δράσεις ενάντια στους φράχτες που οδηγούν τους πρόσφυγες στα παγωμένα νερά στου Αιγαίου, ενάντια στις πολιτικές της ΕΕ και της ελληνικής κυβέρνησης που μαζί με τα μνημόνια, την επίθεση στο ασφαλιστικό και τους αγρότες στηρίζει τους φράχτες που πνίγουν γυναίκες και παιδιά.

Η συνέχεια δίνεται με την διεθνή μέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 19 Μάρτη με διαδηλώσεις που θα γίνουν σε πολλές πόλεις σε πάνω από 16 χώρες σε ολόκληρο το κόσμο. Σε αυτές τις κινητοποιήσεις συμμετέχει και η Κύπρος με την πορεία που έχει καλεστεί απο οργανώσεις και κόμματα στη Λευκωσία με πορεία απο τον κυκλικό κόμβο του ΟΧΙ μέχρι το τέρμα της οδού Λήδρας. (λεπτομέρειες στην τελευταία σελίδα της Εργατικής Δημοκρατίας)

Η απεργία των γιατρών

Κέρδισαν μια μάχη όχι τον πόλεμο

Οι γιατροί στα δημόσια νοσοκομεία πραγματοποίησαν 6ωρη απεργία ενάντια στην απόφαση του ΔΥΣΥ – ΔΗΚΟ να προωθήσει στην ολομέλεια της Βουλής πρόταση για αύξηση του ορίου σύνταξης των γιατρών από τα 65 στα 68.

Όμως οι γιατροί ανάγκασαν το δίδυμο Αβέρωφ και Νικόλα να αναδιπλωθεί. Η αποφασιστικότητα τους για κλιμάκωση των μέτρων και η επιμονή τους για απόσυρση της πρότασης σαν προϋπόθεση για να αναστείλουν τα μέτρα είχαν αποτελέσματα. Ανάγκασαν ακόμη και βουλευτές των δυο κομμάτων όπως ο βουλευτής του ΔΗΚΟ Βότσης και ο Νουρής του ΔΥΣΥ να να διαφοροποιηθούν δημόσια με την πρόταση των κομμάτων τους και να δηλώσουν πως η επιτροπή δεν θα το παραπέμψει στην ολομέλεια.

Ακόμα και ο υπουργός υγείας δήλωσε πως δεν συμφωνεί με αυτή τη πρόταση για το χρόνο που κατατέθηκε. Και ενώ όλοι μαζί έκαναν εκκλήσεις στους γιατρούς για αναστολή των μέτρων, αυτοί τους αγνόησαν και προχώρησαν στην απεργία. Τελικά όντως η επιτροπή της Βουλής ανέστειλε την συζήτηση στην επιτροπή και την παραπομπή του στην ολομέλεια. Χωρίς όμως να αποσύρουν την πρόταση όπως ζητούσαν οι γιατροί. Ουσιαστικά ανέβαλαν την συζήτηση για μετά τις εκλογές.

Ο πρόεδρο του ΔΥΣΥ έντονα ενοχλημένος μίλησε για εξευτελισμό της Βουλής από την στάση των γιατρών. Στην πραγματικότητα όμως είναι αυτός και η κυβέρνηση τους που εξευτελίζουν τους γιατρούς με τα 15ημερα συμβόλαια και την απαίτηση τους να κτυπούν κάρτα. Οι γιατροί υπερασπίζονται τα δικαιώματα τους και ουσιαστικά διεκδικούν καλύτερη και ποιοτική περίθαλψη για τους ασθενείς. Αντίθετα ο Αβέρωφ και η κυβέρνηση του προβαίνουν σε πράξης ανευθυνότητας αφού παίζουν με τις υγεία και τις ζωές μας. Αντί να εξασφαλίσουν δωρεάν περίθαλψη για όλους θέλουν να επιβάλουν με το μίνι ΓΕΣΥ ένα νέο χαράτσι με 1% στους μισθούς όλων των εργαζομένων.

Οι γιατροί όπως και οι νοσοκόμοι αλλά και το άλλο παραϊατρικό προσωπικό δουλεύουν κάτω από εξοντωτικές συνθήκες και με ελλείψεις σε αναλώσιμα, μηχανήματα, και ιδιαίτερα με τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, μετά τις μαζικές αφυπηρετήσεις και αποχωρήσεις γιατρών αλλά και νοσηλευτών. Πολλοί από τους νέους γιατρούς δεν επιστρέφουν καν από το εξωτερικό .Αρκετοί που εργάζονται ήδη τα παρατούν και πάνε να εργαστούν στο εξωτερικό και τον ιδιωτικό τομέα, όπου οι συνθήκες εργασίας και οι μισθοί είναι πολύ καλύτεροι.

Ουσιαστικά με τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης και τις αναβολές του ΓΕΣΥ αυτό που επιδιώκει με «αυτονόμηση των νοσοκομείων» είναι την υποβάθμιση των νοσηλευτηρίων και της δημόσιας υγείας για να τα παραδώσει στους ιδιώτες σε φτηνές τιμές. Αυτό φάνηκε ακόμα πιο ξεκάθαρα με την στάση της απέναντι στους νοσηλευτές που αρνείται να τους αναγνωρίσει την πανεπιστημιακή τους κατάρτιση και λέει ότι θα γίνει μετά την αυτονόμιση. Δηλαδή θα το κάνει ο ιδιώτης επιχειρηματίας.

Εχουν κυριολεκτικά διαλύσει τον τομέα της δημόσιας υγείας με κίνδυνο να χαθούν ακόμη και ζωές. Ο κόσμος περιμένει στις λίστες αναμονής για μήνες ή και χρόνια για μια ειδική εξέταση ή για να πάρει ένα εξειδικευμένο φάρμακο.

Οι γιατροί παλεύουν για την αναβάθμισή και την ποιοτική ιατρική φροντίδα των ασθενών. Στο εξωτερικό ένας γιατρός δουλεύει μάξιμουμ 12ώρες και μετά πρέπει να σχολάσει γιατί θεωρείται επικίνδυνος για τον ασθενή. Εδώ οι γιατροί δουλεύουν 17συνεχόμενες ώρες εφημερίας και ενας μεγάλος αριθμός είναι εφημερία μέρα παρά μέρα. Στο νοσοκομείο Λεμεσού υπάρχει γιατρός οφθαλμίατρος που εργάζεται κάθε μέρα εφημερία. Για αυτό οι γιατροί αποφάσισαν να βάλουν ένα όριο στο πόσους ασθενείς θα εξετάζουν την ημέρα. Σήμερα εξετάζουν 60 έως 70. Με την απόφαση τους θα εξετάζουν περίπου μέχρι τους είκοσι οι ειδικοί γιατροί και 30 οι γενικοί παθολόγοι.

Αντί η κυβέρνηση να λύσει αυτά τα προβλήματα κατάθεσε πρόταση για αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης από τα 65 στα 68 ξεσηκώνοντας όλο το προσωπικό στα δημόσια νοσοκομεία.

Η κυβέρνηση έκοψε από τον κρατικό προϋπολογισμό για την υγεία ποσό πέραν των 100 εκατομμυρίων τα δύο τελευταία χρόνια. Παράλληλα με τις πρόσφατες εισφορές των δημοσίων υπαλλήλων μπήκαν στα ταμεία του κράτους γύρω στα 30 εκατομμύρια τον χρόνο, και άλλα 23 από την επιβάρυνση των ασθενών για κάθε επίσκεψη ανάλυση και φάρμακα. Όλα αυτά δεν πάνε στην υγεία αλλά στο κρατικό κουρβανά από τον οποίο πληρώνονται άλλες «ανάγκες» όπως τα νέα πολυτελή αυτοκίνητα των υπουργών ή μόνιμοι στρατιώτες όπως εξάγγειλε πρόσφατα η κυβέρνηση

Με την αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης σημαίνει πως οι γιατροί θα συνεχίσουν να εισφέρουν στις κοινωνικές ασφαλίσεις για άλλα τρία χρόνια και θα πάρουν και τρία χρόνια λιγότερη σύνταξη. Έτσι θα συνεχίσουν οι ροές εισφορών και δεν θα δώσει γρόσι για τρία χρόνια. Με αυτό τον τρόπο θέλει να φορτώσει τα ελλείμματα του ταμείου στις πλάτες των εργαζομένων αφού σχεδόν όλες οι κυβερνήσεις «έπαιρναν» από το ταμείο δανεικά και αγύριστα, με εξαίρεση την κυβέρνηση Χριστόφια που επέστρεψε 200 εκατομμύρια.

Με την αύξηση του ορίου η κυβέρνηση εκτός από το οικονομικό όφελος που θα έχει εξυπηρετεί και κάποιους ημέτερους, μια δράκα διευθυντών που βρίσκονται στην Α15–Α16 και παίρνουν μερικές χιλιάδες τον μήνα χωρίς να είναι μάχιμοι γιατροί (επεμβάσεις και άλλα ιατρικά καθήκοντα). Αυτά τα κάνουν οι μόνιμοι, οι έκτακτοι, οι 15ημεροι, και οι αορίστου χρόνου.

Επίσης η αύξηση του ορίου από τα 65 στα 68 είναι μνημονιακή δέσμευση τη κυβέρνησης και της ντόπιας τρόικας απέναντι στη μεγάλη τρόικα και στόχος τους είναι να απλώσει σε όλους τους εργαζόμενους. Αυτά δήλωσε ο βουλευτής του ΔΥΣΥ Νουρής.

Για αυτό και οι αγώνες των γιατρών και των νοσηλευτών πρέπει να έχουν την στήριξη και την αλληλεγγύη όλων μας. Γιορτή δική τους παραμονή δική μας. Καλύτερα θα ήταν βέβαια αν συντονίζονταν και απεργούσαν όλοι μαζί και όχι ο ένας κλάδος την μία Δευτέρα και ο άλλος κλάδος την άλλη, αφού παλεύουν για τα ίδια προβλήματα και αιτήματα. Σε αυτή τη κατεύθυνση πρέπει να στραφούν όσοι θέλουν να δούν τους αγώνες των εργαζομένων στο τομέα της δημόσιας υγείας να κερδίζονται.

Νίκος Αγιομαμίτης

Δυναμικά μέτρα ζητούν οι εργαζόμενοι

Μια τεράστια και πρωτοφανής συγκέντρωση των εργαζομένων στην ΑΗΚ ήταν η πρώτη αντίδραση στην απόφαση του υπουργικού για διαχωρισμό της σε δύο οργανισμούς. Για πρώτη φορά στην ιστορία της ΑΗΚ οι εργαζόμενοι σε αυτήν μαζεύτηκαν όλοι μαζί Πάνω από δύο χιλιάδες άτομα άρχισαν να συγκεντρώνονται από τις 9:00 πμ με λεωφορεία από κάθε επαρχία, κάτω από ένα πανό που έγραφε 'ΌΧΙ ΔΕΝ ΠΩΛΕΙΤΑΙ' που κρέμασαν μπροστά στην είσοδο στα κεντρικά γραφεία της ΑΗΚ.

Στα πηγαδάκια που δημιουργήθηκαν πολλοί εργαζόμενοι τόνιζαν την ανάγκη για δυναμικά μέτρα με απεργιακές κινητοποιήσεις και πορεία στο προεδρικό. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αρκέστηκαν σε καταγγελίες του υπουργού και της στάσης του. Ο Υπουργός όμως δεν ενεργεί από μόνος του και είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι το μεσημέρι η κυβέρνηση του έδωσε πλήρη κάλυψη.

Οι ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων δεν εξάγγειλαν προς το παρόν κάποια άλλα μέτρα δηλώνοντας ότι: « θα έρθει η ώρα και των μέτρων και της πορείας έξω από το προεδρικό». Αυτή ήταν η απάντηση του Πανόρκου ΓΓ της ΕΠΟΠΑΗ στις φωνές που ακούστηκαν από τα κάτω για πορεία στο προεδρικό. Μπορεί να ήταν λίγοι αυτοί που φώναζαν αλλά έκφραζαν τη πλειοψηφία των εργαζομένων. Αυτοί είναι οι πραγματικοί αγανακτισμένοι που έχουν και τη δύναμη να κερδίσουν.

Ο διαχωρισμός της ΑΗΚ για την κυβέρνηση είναι το πρώτο στάδιο για την ιδιωτικοποίηση. Ουσιαστικά χωρίζει τον οργανισμό σε ένα κομμάτι που θα ασχολείται με την παραγωγή της ενέργειας και ένα άλλο που θα ασχολείται με το δίχτυο και την διανομή–παροχή ενέργειας. Με το διαχωρισμό είναι πιο εφικτό να εκχωρήσει μέρος του οργανισμού στους ιδιώτες ακόμα και κάποιο παραγωγικό σταθμό, αλλά ακόμα και μέρος του διχτύου για εκμετάλλευση του. Με αυτό το τρόπο ξεχωρίζει τις κερδοφόρες υπηρεσίες για να μπορέσει να τις ξεπουλήσει στους ιδιώτες και αφήνει στην ΑΗΚ τις υπηρεσίες με μεγάλο κόστος όπως παλιοί σταθμοί για την παραγωγή, επενδύσεις σε νέο εξοπλισμό και νέους σταθμούς.

Μάλιστα όπως κατήγγειλαν οι συνδικαλιστές, η μελέτη των συμβούλων της κυβέρνησης εισηγείται την αύξηση του ηλεκτρικού ρεύματος για να γίνει η προσφορά πιο συμφέρουσα και δελεαστική για τους ιδιώτες επενδυτές. Ουσιαστικά θέλει να εκποιήσει τα πιο κερδοφόρα κομμάτια της ΑΗΚ στους ιδιώτες σε τιμές ξεπουλήματος και με κίνητρο τη μεγαλύτερη κερδοφορία.

Επίσης κατήγγειλαν ότι ενώ τα δημαρχεία θέλει να τα ενοποιήσει και κάνει συγχωνεύσεις για να μειώσει το κόστος λειτουργίας τους, στην ΑΗΚ κάνει το ανάποδο και την διαχωρίζει σε δυο οργανισμούς με δύο συμβούλια, δύο διευθύνσεις, λογιστήρια κλπ, αυξάνοντας το κόστος λειτουργίας τουλάχιστον κατά 5%, σύμφωνα με δική τους ομολογία.

Η διάθεση των εργαζομένων για αγώνα φάνηκε και από τα χειροκροτήματα που πήραν οι αναφορές της ηγεσίας για, «ενότητα», «είμαστε μια γροθιά», και άλλα σχετικά. Χειροκρότημα εισέπραξε και ο Τρυφωνίδης σαν εκπρόσωπος των συνδικαλιστικών οργανώσεων της CYTA. Όμως ένα ερώτημα πλανιέται μέσα στους εργαζόμενους της ΑΗΚ και όχι μόνο. Γιατί δεν γίνεται μια κοινή απεργία όλων των εργαζομένων στην ΑΗΚ, τη CYTA και τα Λιμάνια εκεί όπου η κυβέρνηση προχωρά βήμα με βήμα ήδη στο ξεπούλημά τους.

Αυτή η μεγάλη συγκέντρωση γέμισε ελπίδα και αυτοπεποίθηση τους εργαζόμενους της ΑΗΚ. Αυτό που χρειάζεται τώρα είναι κλιμάκωση και συντονισμός ξεκινώντας με μία κοινή απεργία όλων των εργαζομένων στην ΑΗΚ, τη CYTA και τα Λιμάνια και συγκέντρωση τους έξω από το προεδρικό και μάλιστα μαζί με τις οικογένειες τους και τους συνταξιούχους. Αυτό θα είναι το πιο δυνατό μήνυμα που μπορεί να πάει στη κυβέρνηση Αναστασιάδη την τρόικα και τους εδώ εκπροσώπους τους, ότι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων δεν θα περάσει. Θα δημιουργήσει μια ελπιδοφόρα προοπτική όχι μόνο για ανατροπή των ιδιωτικοποιήσεων αλλά και της λιτότητας και των μνημονίων που έχουν ρημάξει τη ζωή μας τα τελευταία τρία χρόνια.

Νίκος Αγιομαμίτης

Ποιός μπορεί να σταματήσει τον ISIS;

Οι επιθέσεις στο Παρίσι στις 13 του περασμένου Νοεμβρίου χαρακτηριστήκαν ως η 11η Σεπτεμβρίου της Ευρώπης. Βομβιστές αυτοκτονίας έσπειραν το θάνατο σε μια απο τις πιο πολυσύχναστες περιοχές του Παρισιού. Κτυπήθηκαν καφέ και εστιατόρια και μια αίθουσα συναυλιών. Τα θύματα έφτασαν τους 160, με τις εικόνες απο τα τρομοκρατικά κτυπήματα να κάνουν το γύρο του κόσμου μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα. Αμέσως ξεσηθηκώθηκε ένα κύμα αντίδρασης ανα την υφήλιο κατά της τρομοκρατίας με τις γαλλικές σημαίες να σκεπάζουν τις φωτογραφίες των προφιλ του κόσμου στο facebook, ενώ το σύνθημα Je suis Paris ακούστηκε παντού. Το κλίμα θύμιζε τις μέρες μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου, με τις μεγάλες δυνάμεις να προσπαθούν να συγκροτήσουν μια νέα «Συμμαχία Προθύμων» που θα απαντούσε στρατιωτικά στα κτυπήματα.

Μερικες εβδομάδες νωρίτερα είχαμε τις επίθέσεις του ISIS στην Αγκυρα με πάνω απο 130 νεκρούς στην συγκέντρωση για την Ειρήνη που διοργάνωσε το HDP, και πιο πριν την επίθεση στο Σουρούτς. Μια μέρα πριν απο το Παρίσι, κτυπήθηκε και η Βυρητός. Φυσικά κανείς δεν βγήκε με Je suis Beirut ή Ben Ankarayüm. Αυτά όμως δεν μας άγγιξαν γιατί δεν ήταν κοντά μας. Και δεν αναφέρομαι φυσικά στην γεωγραφική εγγύτητα των κτυπημάτων, αλλά το πως βλέπουμε τους ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους. Για μας, τους Ευρωπαίους και ειδικότερα για τους κυβερνώντες στη Δύση, οι ζωές των Γάλλων είχαν περισσότερη σημασία απο τις ζωές των Τούρκων και των Λιβάνιων.

Πολεμος

Και ξαφνικά η Ευρώπη βρίσκεται σε πόλεμο σε απάντηση στα τρομοκρατικά κτυπήματα. Ο Ολαντ διακύρηξε οτι η Γαλλία βρίσκεται σε πόλεμο και μετά τραγούδησε με την υπόλοιπη βουλη την Μασσαλιώτισσα με ένα πρωτόγνωρο για αυτόν πάθος. Τον πρώτο λόγο έχουν φυσικά οι ΗΠΑ με τον Ομπάμα να προσπαθεί να κτίσει εκ νέου την συμμαχία των προθύμων. Η Ρωσία είναι και αυτή στο παιχνίδι με τους συνεχείς βομβαρδισμούς στο έδαφος της Συρίας, ενώ έχει κατεβάσει και αεροπλανοφόρο στη Μεσόγειο. Ακόμη και ο Κάμερον σκαρφίστηκε ένα σωρό δικαιολογίες για να μπεί και αυτός στο παιχνίδι με στόχο την επιβεβαίωση της Βρετανίας ως μια δύναμη και να διεκδικήσει μερίδιο στην αναδιανομή των λαφύρων. Ενώ την στήριξη τους σε αυτόν τον πόλεμο έχουν διακυρήξει όλες οι ευρωπαϊκες χώρες, Ελλαδας και Κύπρου μη εξαιρουμένων. Καθημερινά ακούμε τον Χάσικο και τον Ιωνά να δηλώνουν με πάθος τη στήριξη και το ότι είναι έτοιμοι να παραχωρήσουν βάσεις, εναέριο χώρο... τα πάντα.

Μάλιστα δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι απο την απόφαση του Βρετανικού κοινοβουλίου για τη συμμετοχή της Βρετανίας στον πόλεμο, και τα μαχητικά σηκώστηκαν απο τις βάσεις και χτύπησαν στόχους στη Συρία, σκοτώνοντας ποιος ξέρει πόσους αμάχους. Σε αυτές τις επιχειρήσεις έχουν σκοτωθεί χιλιάδες άμαχοι, μεταξύ τους και εκατοντάδες παιδάκια. Μάλιστα στις πρώτες επιθέσεις της Γαλλίας μετά τα τρομοκρατικά κτυπήματα, κτυπήθηκε και νοσοκομείο, στο οποίο σκοτώθηκαν δεκάδες παιδάκια. Φυσικά αυτές οι εικόνες δεν έκαναν το γύρο του κόσμου... ούτε και συγκινήθηκε κανένας αξιωματούχος. Τέτοιες εικόνες δημοσιεύτηκαν μόνο σε κάποια ΜΜΕ και σε κάποιες σελίδες κοινωνικής δικτύωσης.

Κανένας δεν ασχολήθηκε με αυτά τα παιδάκια καθώς η πιο πολεμοχαρής ήπειρος στην ιστορία, γίνεται συμμέτοχος στην συνέχιση της καταστροφής ολόκληρης της περιοχής, καταστρέφοντας σχολεία, νοσοκομεία και ειμαι σίγουρος και κάποια αρχαιολογικά μνημεία, για τα οποία η Δύση κάνει οτι κόπτεται. Για ακόμη μια φορά συμμετέχει στον φαύλο κύκλο που ξεκίνησε το 91–92 με τον πρώτο πόλεμο στον κόλπο σπέρνοντας για ακόμη μια φορά τον θάνατο.

Ένας φαύλος κύκλος πολέμων και σφαγών που όχι μόνο κατέστραγαν μια ολόκληρη περιοχή, αλλά γέννησαν το ίδιο το Ισλαμικό Κράτος του Ιρακ και της Συρίας, το ISIS.

Ένας φαύλος κύκλος που συνεχίστηκε το 2003 με τον 2ο πόλεμο στον κόλπο, και το 2013 στο Αφγανιστάν. Ένας φαύλος κύκλος σχεδόν 25 χρόνων που έχει καταστρέψει ολόκληρες χώρες όπως το Ιράκ και σήμερα τη Συρία.

Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους είχαν καταλάβει εύκολα το Αφγανιστάν και το Ιράκ, αλλά δεν μπόρεσαν να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στρατιωτικά. Ο κόσμος τους αντιμετώπισε σαν αυτό που ήταν, δηλαδή αδίστακτους κατακτητές και τους πολέμησε.

Υποκίνηση θρησκευτικής αντιπαράθεσης

Στο Ιράκ για να νικήσουν την αντίσταση, προσπάθησαν να διεγείρουν τους διχασμούς ανάμεσα στην πλειονότητα των Σιιτών, που καταπιέζονταν χρόνια από τον Σαντάμ Χουσεΐν, και τη μειονότητα των Σουνιτών. Η τακτική αυτή πυροδότησε μια τρομαχτική λογική εμφυλίου πολέμου και θρησκευτικού μίσους μέσα στον οποίο αναδύθηκαν νέες οργανώσεις, όπως το ISIS.

Παρά τις προσπάθειες των ΗΠΑ να σπείρουν τη σεχταριστική διχόνοια, η αντίσταση έφτασε να ενώσει κομμάτια Σιιτών και Σουνιτών. Η απάντηση των ΗΠΑ και των συμμάχων ήταν να κτυπήσουν αυτή τη προσπάθεια, κτυπώντας κύρια Σουνιτικές πόλεις όπως η Φαλούτζια και ενθάρυναν σεχταριστικές επιθέσεις Σιιτων προς τους Σουνίτες.

Αυτές οι πολιτικές, σε συνδιασμό με ένα 25ετή πόλεμο, και τακτικές όπως βασανιστήρια σε φυλακές όπως το Γκουαντάμο και στο Αμπου Γκραιμπ οδήγησαν στην εμφάνιση του ISIS.

Φυσικά όλα αυτά δεν πρέπει να μας οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι το ISIS πρόκειται απλά για μια αντίδραση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Πρόκειτα για μια αντιδραστική ιδεολογία που έχει στη βάση του τον θρησκευτικό φανατισμό του χειρίστου είδους. Όμως πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι στο τι οδήγησε στην εμφάνιση του.

Το ISIS έχει χτίσει μια τρομερή πολεμική μηχανή που βασίζεται σε ένα μείγμα οργανωμένης λεηλασίας και ιδεολογικού ζήλου που διοχετεύει με στρεβλό τρόπο τον θυμό και το μίσος που προκαλούν οι δυτικές επεμβάσεις.

Η πρόσφατη ιστορία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι βαμμένη με αίμα. Όχι μόνο χρησιμοποιήσαν ψεύτικες δικαιολογίες για να βάλουν χέρι στην ευρύτερη παριοχή, τα πετρέλαια της και τους διαδρόμους των πετρελαίων, έχουν στηρίξει και έχουν δημιουργήσει τους μετέπειτα εχθρούς τους. Ο Σαντάμ Χουσέιν στηρίχθηκε, εξοπλίστηκε απο τους Αμερικανούς στον 8ετή πόλεμο του Ιρακ με το Ιράν. Ο πρώην υπουργός άμυνας των ΗΠΑ, Ντόναλτ Ραμσφελτ, δήλωνε κυνικά ότι «ο Σαντάμ είναι μπάσταρδος, αλλά είναι δικός μας μπάσταρδος».

Πέραν απο αυτά είναι μάταιο να πιστεύει κανείς ότι η βία και οι βομβιστικές επιθέσεις μπορούν να φέρουν την ειρήνη στην περιοχή και να εξαφανίσουν την τρομοκρατία. Η ματαιότητα τέτοιων μέτρων εκφράστηκε συμπυκνωμένα την ημέρα που έγιναν οι επιθέσεις στο Παρίσι. Ο Ντέιβιντ Κάμερον είχε καλέσει τους δημοσιογράφους έξω από την πρωθυπουργική κατοικία καμαρώνοντας για τον ρόλο της Βρετανίας στην εξόντωση του Μοχάμεντ Εμουάζι (Τζιχάντι Τζον) από τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη. Μέσα σε λίγες ώρες είχαμε απτές αποδείξεις ότι τέτοιες πράξεις «αυτοάμυνας» δεν προσφέρουν στους πολίτες της Δύσης καμία απολύτως ασφάλεια.

Οι βομβιστικές επιθέσεις δεν ξεκίνησαν τώρα. Ξεκίνησαν πριν περιπου ένα και μισό χρόνο. Σε αυτό το διάστημα υπολογίζεται πως 6000 νέοι έχουν ενταχθεί στις τάξεις του ISIS. Ενώ οι τελευταίες επιθέσεις έχουν διεξαχθεί απο μέλη του ISIS που ήταν Ευρωπαίοι πολίτες.

Ο ISIS πολύ ευκολά μπορεί να βρεί ακροατήριο για τις ιδέες ακόμα και μέσα στην ίδια την Ευρώπη. Μετανάστες 3 και 4ης γενιάς που δεν έχουν αναγνωριστεί τα δικαιώματα τους και δεν έχουν πολιτογραφηθεί. Κόσμος ο οποίος έχει χάσει κάθε ελπίδα βλέποντας όχι μόνο τα όνειρα του να καταστρέφονται αλλά και να μην έχει καν να φάει. Αυτός ο κόσμος αναζητεί διεξόδους

Ενα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα στις χώρες της Δύσης ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την ισλαμοφοβία θα μειώσει σημαντικά τη δυνατόντα του ISIS να μεγαλώνει

και κάποιοι βρίσκουν διέξοδο σε αυτή τη διεστρεβλωμένη μορφή αντίστασης.

Όμως τι θα γίνει; Δεν πρέπει κάποιος να σταματήσει αυτο το τέρας που αποκεφαλίζει ακόμα και μουσουλμάνους, και κτυπά τυφλά στην Ευρώπη, στην Τουρκία, το Λίβανο και όποιον διαφωνεί μαζί τους;

Καμία αυταπάτη ότι αυτοί θα φέρουν λύση. Κοιτάξτε τι κάνουν σήμερα στην Συρία. Οι ΗΠΑ κάνουν πλάτες στον ISIS για να κτυπήσουν τον Ασαντ. Η Ρωσία, που βλέπει τον Ασαντ ως στρατηγικό σύμμαχο της στην περιοχή, ανάμεσα στις επιθέσεις κτυπά και τους αντάρτες της Συριακής αντιπολίτευσης. Οι πρώτες επιθέσεις τους κτύπησαν αποκλειστικά βάσεις των ανταρτών της αντίστασης στον Ασαντ.

Τα θύματα είναι ο απλός ο κόσμος. Έχουν κτυπηθεί νοσοκομεία με θύματα και εκαντοντάδες νεκρά παιδακια.

Και όλα αυτα γιατί παίζονται τα σταυροδόμια των πετρελαίων.

Αρα τι πρέπει να γίνει;

Αντιπολεμικό κίνημα

Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να μπει ένα τέλος στις επιθέσεις. Θα αφαιρέσει ένα ισχυρό όπλο απο τους Τζιχαντιστές. Πρέπει να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην περιοχή. Κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει απο μόνο του. Χρειάζεται το κτίσιμο ενός κινήματος που να απαιτήσει το σταμάτημα των επεμβάσεων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην Μ. Ανατολή. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να οργανωθεί η αντίσταση των ντόπιων πληθυσμών απέναντι στον ISIS και των ντοπικών δικτατόρων στηριγμάτων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Χρειάζεται ένα κίνημα που να αποτελέσει στήριγμα των Αραβικών επαναστάσεων, δίνοντας τους την ώθηση που χρειάζονται για να ξαναζωντανέψουν, χωρίς βέβαια να βάλουν το χέρι τους οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Χρειάζεται ένα κίνημα που να απαιτήσει όχι μόνο το σταμάτημα όλων των ειδών παρεμβάσεων στη Μ. Ανατολή και το τέλος των πολεμών αλλα ένα κίνημα που θα πρωτοστατήσει ενάστια στις διευκολύνσεις που παρέχουν τα κράτη δορυφόροι σε αυτό τον πόλεμο όπως η Κύπρος. Στην κύπρο αυτό μεταφράζεται με αγώνα ενάντια στις διεκολύνσεις που η κυβέρνηση δίνει στους ιμπεριαλιστές. Σημαίνει καταγγελία των συμφωνιών με τη Ρωσσία για παραχώρηση των βάσεων και του εναέριου χώρου.Σημαίνει αγώνας κατά των συνεργασιών τύπου Ελλάδας–Κυπρου–Ισραήλ και Ελλάδας– Κύπρου –Αιγύπτου για εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της Μεσογείου. Συμφωνίες καταδικαστέες, γιατί απο τη μια είναι συμφωνίες με μια κατοχική δύναμη, το Ισραήλ, που δολοφονεί σε καθημερινή βάση αθώους Παλαιστίνιους νέους. Απο την άλλη, η συμφωνίες με την Αίγυπτο, υπογράφονται απο τον φονιά της επανάστασης της Αιγύπτου, τον δικτάτορα Σίσι. Με αυτές τις συμφωνίες η κυβέρνηση συναινεί στην υποκλοπή της ΑΟΖ που δικαιούνται οι Παλαιστίνιοι

Σημαίνει ακόμη καμία ανοχή στις ρατσιστικές πολιτικές απέναντι στους μετανάστες με το πρόσχημα ότι μπορεί να υπάρχουν και τρομοκράτες ανάμεσα τους. Καμία ανοχή στις ρατσιστικές πολιτικές και την παρεμόδιση των προσφύγων. Σημαίνει αγώνας ενάντια στους φράκτες, ενάντια στο ΝΑΤΟ και την αναβάθμιση της Frondex.

Σημαίνει το ζωντάνεμα του αντιπολεμικού κινήματος του 2003 που έφτασε να χαρακτηριστεί απο τα ΜΜΕ ως η νέα υπερδύναμη.

Και το 2001–2003, όπως και σήμερα, οι ιμπεριαλιστές σε ΗΠΑ και ΕΕ έπαιξαν τα χαρτιά της τρομοϋστερίας και της ισλαμοφοβίας επιδιώκοντας να κερδίσουν την υποστήριξη στα πολεμικά τους σχέδια.

Όμως έπεσαν έξω. Το διάστημα 2001–2003, η πάλη ενάντια στον πόλεμο έγινε κέντρο για εκατομμμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη. Μια ολόκληρη γενιά ανακάλυψε ξανά τον αντιιμπεριαλισμό, ξανάμαθε να οργανώνει συλλαλητήρια και να πολιορκεί τις αμερικάνικες πρεσβείες, στις ΗΠΑ οι βετεράνοι ενάντια στον πόλεμο βγήκαν στους δρόμους των αμερικάνικων πόλεων. Στην Κύπρο, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, στις 16/02/2003, παραμονή των εκλογών, οργάνωσε αντιπολεμική διαδήλωση των 800 ατόμων μέσα στις βάσεις.

Σήμερα, οι τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι ξαναβάζουν τις ίδιες πιέσεις πάνω στο μεγάλο κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που ξεδιπλώθηκε το καλοκαίρι σε αρκετές χώρες της ΕΕ, πιέζοντας για συναίνεση στο νέο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Το αντιπολεμικό κίνημα οφείλει να απαντήσει ξανά ξεκάθαρα στην υποκρισία των ιμπεριαλιστών που σπέρνουν πολέμους σε όλο τον πλανήτη και παριστάνουν τους «ανίδεους» όταν θερίζουν τρομοκρατικές επιθέσεις στις μητροπόλεις τους.

Κυριάκος Κοιλιάρης

Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες έξω οι φασίστες και το ΝΑΤΟ

Εκατοντάδες διαδηλωτές πορεύτηκαν στις 19 Μάρτη στη Λευκωσία ενώνοντας τη φωνή τους με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους σε ολόκληρη την Ευρώπη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό

Το σύνθημα «σύνορα ανοικτά για την προσφυγιά», «ποτέ ξανά φασισμός» και άλλα αντήχησαν στους δρόμους της Λευκωσίας το Σάββατο 19 Μάρτη στην μεγάλη αντιρατσιστική, αντιφασιστική κινητοποίηση που κάλεσαν περισσότερες από είκοσι ελληνοκυπριακές και τουρκοκυπριακές οργανώσεις, κόμματα και συνδικάτα. Η εκδήλωση καλέστηκε μέσα στα πλαίσια της διεθνούς μέρας δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία ΟΧΙ, μια πλατεία που συνδέεται με σημαντικές αντιφασιστικές εκδηλώσεις στο παρελθόν αφού είναι ο τόπος που δολοφονήθηκε το 1974 από τους φασίστες της ΕΟΚΑ Β' ο Δώρος Λοΐζου αγωνιστής της αντίστασης και γραμματέας της νεολαίας του σοσιαλιστικού κόμματος. Ακολούθησε πορεία μέσα από την οδό Λήδρας, τον πιο κεντρικό, εμπορικό δρόμο της Λευκωσίας κατά την διάρκεια της οποίας φωνάζονταν αντιρατσιστικά συνθήματα και μοιράζονταν φυλλάδιο των διοργανωτών που ήταν τυπωμένο στα ελληνικά, τούρκικα και αγγλικά.

Η πορεία κατέληξε στο τέρμα της οδού Λήδρας στο οδόφραγμα στην γραμμή αντιπαράταξης. Την συγκέντρωση χαιρέτησαν ο ΓΓ Γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρος Κυπριανού, ο Χασάν Φελέκ αντιπρόεδρος της DEV–IS (ομοσπονδία τ/κ συνδικάτων) και μια νεαρή μετανάστρια που πραγματικά συγκλόνισε τον κόσμο με το ποίημα της και την την περιγραφή που έδωσε για τα βιώματα της αλλά και την αισιόδοξη αγωνιστική της διάθεση.

Ηταν μια πολύ σημαντική εκδήλωση, ίσως η μεγαλύτερη αντιφασιστική πορεία τα τελευταία χρόνια που ήλθε την στιγμή που η Κυβέρνηση Αναστασιάδη πανηγυρίζει για την συμβολή της στην συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας για τους πρόσφυγες την οποία ακόμα και η Διεθνής Αμνηστία χαρακτήρισε σαν «*πλήγμα ιστορικών διαστάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα*». Το μόνο που απασχόλησε τον Αναστασιάδη και την κυβέρνηση του ήταν ότι δεν έδωσαν κανένα αντάλλαγμα στη Τουρκία γι αυτή τη συμφωνία. Αντίθετα ο ίδιος δίνει τα πάντα στο ΝΑΤΟ την Ε.Ε. και τους Ρώσους για να διεξάγουν τις βρώμικες πολεμικές επιχειρήσεις τους στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και να οδηγούν τον κόσμο στην καταστροφή, τον θάνατο και την προσφυγιά. Τώρα έρχονται να βάλουν τα πλοία και το στρατό τους να εμποδίζουν τους πρόσφυγες να ξεφύγουν από αυτή τη φρίκη.

Ηταν πολύ σημαντικό για μας μέσα σε αυτές τις συνθήκες να ακουστεί δυνατά και καθαρά το σύνθημα «Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες – εξω οι φασίστες και το ΝΑΤΟ» «καμιά διευκόλυνση στους ιμπεριαλιστές» «να κλείσουν οι βάσεις», «δώστε λεφτά για τη υγεία και τη παιδεία και όχι για φρεγάτες για να κυνηγούν τους πρόσφυγες»

Ηταν μια πετυχημένη εκδήλωση που αφήνει παρακαταθήκη για τις μελλοντικές κινητοποιήσεις του αντιφασιστικού κινήματος που χρειάζεται να απαντήσει στη βαρβαρότητα και την φασιστική απειλή που θρέφεται από την ρατσιστική πολιτική των κυβερνήσεων σε Κύπρο και Ευρώπη.

Ο κόσμος ανταποκρίνεται στην έκληση των απεργών να κορναρουν παρατεταμένα σε ένδειη συμπαράστασης. Τις μέρες που ήαν έξω απο την Κεντρική Τράπεζα έκαναν τρομακτικό θόρυβο

συνέχεια απο πίσω σελίδα

Ε.Δ. *Έχετε συμπαράσταση;*

Από το κοινό δεν μπορείτε να φανταστείτε πόση συμπαράσταση έχουμε μάλιστα μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γράφουν πολύ θετικά σχόλια διότι μας έδιωξαν χωρίς να μας δώσουν τα πιο βασικά που προνοεί ο νόμος.

Εχουμε 8–9 κοπέλες είτε έγκυες είτε σε άδεια μητρότητας τις οποίες απέλυσε και λέει «απολύω σας και δεν έκανα τίποτε λάθος» Του είπαμε πως δύο τρόποι υπάρχουν να απολύσεις κάποιον είτε βγάζοντας τον πλεονάζων είτε του λέγεις έκανες λάθος και τον διώχνεις. Λέει: « όχι υπάρχει και τρίτος δρόμος. Η ματαίωση συμβολαίου δηλαδή; Βάσει των περί συμβολαίου νόμο όταν κάποιο τρίτο μέρος προκαλέσει ματαίωση του συμβολαίου τότε τα δυο μέρη δεν χρωστούν τίποτε το ένα στο άλλο. Και έρχεται και λέει ο διαχειριστής στην περίπτωση μας πως τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ο υπάλληλος και η Τράπεζα και έρχεται και λέει πως αυτός που προκάλεσε την απόλυση σας είναι οι ενέργειες της Κεντρικής Τράπεζας και όχι ο εργοδότης σας Ναι μα για μας η Κεντρική είναι ο εργοδότης αφού αυτή τη στιγμή έχει την διαχείριση της FBME. Στην ουσία κρύβεται ο ένας πίσω από τον άλλο και παίζουν μας μπαλάκι μεταξύ Κεντρικής και FBME.

Ε.Δ. *Με την ΕΤΥΚ έχετε σχέσεις, σας συμπαραστέκεται;*

Εμείς δεν ανήκουμε στη συντεχνία Η τράπεζα επειδή δούλευε με ξένους στην ουσία με λιβάνιους, ρώσους δεν υπήρχε αυτό το κίνημα να μπούμε στις συντεχνίες.

Ε.Δ. *Παρόλα αυτά η ΕΤΥΚ άσχετα αν δεν ανήκετε κοντά της, έβγαλε κάποια ανακοίνωση συμπαράστασης;*

Όχι δεν ακούσαμε τίποτε. Αλλά εσείς ακούσατε το κόμμα του λαού το ΑΚΕΛ να έρθει εδώ; Ήρθε ο κύριος Δαμιανού τις προάλλες και μας ευχήθηκε καλή συνέχεια αλλά δεν βγήκαν στις τηλεοράσεις, ο μόνος που έκανε δηλώσεις ήταν ο Περδίκης τον οποίο δεν έδειξαν .

Εμείς ξέρουμε οτι αν πάμε δικαστήριο θα κερδίσουμε. Η διαφορά όμως είναι, ότι ο κόσμος αυτός δεν αντέχει να μείνει για δύο τρία χρόνια άνεργος και να τρέχει στα δικαστήρια. Η μόνη του σκέψη τώρα είναι να πάρει αυτά τα λεφτά και να ξεκινήσει το επόμενο στάδιο της ζωής του. Εχουμε αυτοπεποίθηση σε αυτό που κάνουμε. Την περασμένη εβδομάδα μέσα από τον θόρυβο που κάναμε εκθέσαμε την Κεντρική στο ότι έκανε παρανομία Εμείς δεν ζητούμε ούτε από τα ταμεία του κράτους ούτε από τον φορολογούμενο, ούτε από κανένα τρίτο. Τα λεφτά που δικαιούμαστε βρίσκονται στα ταμεία της τράπεζας μας σε ένα συρτάρι συγκεκριμένου υπαλλήλου. Δώστε μας τα.

Η Μέμνια απολύθηκε. ενώ ήταν με άδεια μητρότητας και ενώ το παιδί της ήταν μόλις δυόμιση μηνών. Η αναλγησία των εργοδοτών σε όλο της το μεγαλείο.

Ε.Δ. *Τι βλέπετε για παρακάτω;*

Είμαστε σε απ' αόριστον απεργία. Αυτή τη στιγμή εγώ είμαι ένας από τους 30 που δεν απολύθηκαν, εγώ αυτή τη στιγμή δεν πληρώνομαι, έχω μωρό, έχω δάνεια αλλά είμαστε εδώ γιατί αυτά που μας κάνουν δεν είναι μόνο άδικα. Είναι και παράνομα, αλλά πιο σημαντικό από όλα, είναι ότι οι άνθρωποι που έχασαν τις δουλειές τους, και εμείς θα χάσουμε την δουλεία μας μια ημέρα, τα χρήματα τα χρειαζόμαστε για να σταθούμε στα πόδια μας για το επόμενο κεφάλαιο της ζωής μας.

Υπάρχει ξεκάθαρη αντίληψη μέσα στους συνάδελφους ότι «Ισχύς εν τη ενώσει» αυτό λέμε, γι αυτό απεργούμε όλοι και όχι οι απολυμένοι μόνο. Κατεβήκαμε όλοι σε απεργία διαρκείας Αυτό μας ένωσε αμέσως χωρίς τσακωμούς γιατί να με διώξουν εμένα και όχι τον άλλο . Αντίθετα από την ώρα που δράσαμε σαν ένα, αυτό μας ένωσε και όχι μόνο, γνωριστήκαμε και καλύτερα τώρα. □νθρωποι από διαφορετικούς ορόφους που δεν μιλούσαν μεταξύ τους ήρθαν πιο κοντά η απεργία μας έφερε τον ένα πιο κοντά στον άλλο.

Εμείς ξέραμε πως θα υπάρξουν απεργοσπαστικές τάσεις και προσπάθειες από τον διαχειριστή και το ξεκαθαρίσαμε από την πρώτη μας συνάντηση πριν οκτώ μέρες στο πάρκο «Μη διανοηθεί κανένας να σπάσει τις γραμμές» Είναι όπως το πουλόβερ όταν χάσει τον πρώτο πόντο σπάνε σιγά σιγά όλες οι γραμμές.

Αν περάσει αυτό που θέλουν να μας κάνουν εμάς. Τότε η Τράπεζα Κύπρου θα διώξει πολύ πιο εύκολα κόσμο και χωρίς τα δικαιώματα τους.

Σταύρος Σιδεράς, Νίκος Αγιομαμίτης

Αλληλεγγύη στον αγώνα των απεργών της FBME

Η απεργία διαρκείας των υπαλλήλων της FBME, Federal Bank of Middle East, πήρε τη σκυτάλη από την απεργία της ΠΑΣΥΝΟ με δυναμική αγωνιστική διάθεση και κινητοποιήσεις.

Οι εργαζόμενοι της FBME διεκδικούν τις αποζημιώσεις και τα άλλα ωφελήματα που δικαιούνται σαν απολυμένοι. Η Κεντρική Τράπεζα τους πέταξε στο δρόμο, ανάμεσα τους και εγκύους γυναίκες και μητέρες που βρίσκονταν με άδεια μητρότητας, δείχνοντας την αναλγησία που τους χαρακτηρίζει και την αδίσταχτη παραβίαση των νόμων του εργατικού δικαίου.

Ξεκίνησαν την απεργία τη Δευτέρα 11 Απρίλη και τις περισσότερες μέρες βρίσκονται έξω από την Κεντρική Τράπεζα, με τύμπανα και σφυρίχτρες, διανέμοντας φυλλάδιο στους περαστικούς οι οποίοι με την σειρά τους εκφράζουν την αλληλεγγύη τους με παρατεταμένα κορναρίσματα όπως τους καλούν τα πίκετ των απεργών.

Η μαχητικότητα των απεργών ανάγκασε την τράπεζα να μπει σε διάλογο μαζί τους παρακαλώντας τους να χαμηλώσουν τον ''θόρυβο'' που κάνουν.

Η Κεντρική Τράπεζα σαν διαχειριστής της FBME αρνηται να αναγνωρίσει τα δικαιώματα τους, τόσο σαν απολυμένους όσο και σαν απεργούς ενώ τα χρήματα που χρειάζονται είναι στα ταμεία της FBME δεσμευμένα γι' αυτό το σκοπό.

Μιλήσαμε με τον Κώστα Κυριακίδη εκπρόσωπο των απεργών ο οποίος μας εξήγησε τι ακριβώς έγινε και ποια είναι τα αιτήματα των απεργών:

«Η FBME βρίσκεται από τον Ιούλιο του 2014 υπό την διαχείριση της Κεντρικής Τράπεζας. Η Κεντρική έβαλε δικό της διαχειριστή στην ουσία δική της διεύθυνση και διαχειρίζεται τα πάντα περί της FBME. Στις 31/3/2016 ο διορισμένος από την Κεντρική ειδικός διαχειριστής απέλυσε 136 άτομα, το 85% του προσωπικού. Απολύοντας τους αρνήθηκε να τους δώσει τα δικαιώματα τους, τα οποία προνοεί ο νόμος. Δηλαδή την αναλογία του 13ου μισθου, την προειδοποίηση που προνοεί ο νόμος, τις αχρησιμοποίητες άδειες ,να τους αναγνωρίσει σαν πλεονάζων προσωπικό με αποτέλεσμα να μη μπορούν να κάνουν αίτηση. Αρνήθηκε να τους δώσει απολαβές για το πρώτο 6μηνο του 14 οι οποίες είχαν κερδιθεί βάσει των κριτηρίων των εσωτερικών της τραπέζης και για τις οποίες λεφτά υπάρχουν στην τράπεζα, τοποθετημένα στο πλάι για τους υπαλλήλους. Αρνήθηκε να δώσει το Εφάπαξ των υπαλλήλων που φεύγουν.

Ετσι αναγκαστήκαμε να κατέβουμε σε απεργία, Ξεκινήσαμε την απεργία μας την Δευτέρα έξω από την τράπεζα μας, την Τρίτη ήρθαμε ορισμένοι εδώ έξω από την Κεντρική και άλλοι έξω από την τράπεζά μας , την Τετάρτη εισάγαμε τα τύμπανα και κάναμε πολύ θόρυβο. Πέμπτη πάλι τύμπανα, Παρασκευή τύμπανα πάλι, κουφάναμε την γειτονιά Παρασκευή μας κάλεσαν μέσα λέγοντας μας οκ να τα βρούμε και τα λοιπά, σας παρακαλούμε όμως κρατήστε τον θόρυβο κάτω. Είπαν μας ότι είσαστε σαν το καρναβάλι δεν μας κόφτει, εμείς σήμερα βάλαμε γραβάτες για να δείχνουμε σαν τραπεζίτες. Είπαμε να βάλουμε πουκάμισο γραβάτα αλλά παπούτσια αθλητικά.

Ο διαχειριστής λέει ότι θα δώσω ορισμένα από τα δικαιώματα στους απολυθέντες αλλά αν δεν έχω συνεργασία από τους υπόλοιπους 30 που έμειναν θα απολύσω και τους υπόλοιπους 30 ανεξάρτητα αν είναι σε απεργία ή όχι και μας το έβαλε αυτό γραπτώς. Ο άνθρωπος απλώς είναι αθυρόστομος και θρασύτατος Ερχεται και λέει ότι εγώ θα απολύσω κόσμο ανεξάρτητα της νομοθεσίας. Φαίνεται έχουμε να κάνουμε με ελέφαντες και παχύδερμα.»

Ε.Δ. *Πως κατά την γνώμη σας η τράπεζα έφτασε στο κλείσιμο;*

«Η τράπεζα FBME ήταν για μία περίοδο συνεχόμενη 5 με 6 έτη κερδοφόρα. Τον Ιούλιο του 14 η Αμερικάνικη υπηρεσία καταπολέμησης οικονομικού εγκλήματος κατηγόρησε την FBME για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Η Κεντρική Τράπεζα η οποία ήταν η εποπτική αρχή για 30 τόσα χρόνια δεν είχε εντοπίσει τίποτε μεμπτό. Χρησιμοποίησε όμως τον περί εξυγίανσης νόμο της Δημοκρατίας για να αρπάξει την διαχείριση της FBME και να προσπαθήσει να την πουλήσει σε ξένα χέρια. Από εκείνη την στιγμή και μετά ξεκίνησε ένας πόλεμος μεταξύ της Κεντρικής και των ιδιοκτητών της FBME ο οποίος πάει μέχρι σήμερα. Το προσωπικό είναι τα παράπλευρα θύματα διότι έχουμε πλήρη αβεβαιότητα ως προς το που πάμε και βασικά κανένας δεν μας υποστήριξε. Έχουμε αξιοπρέπεια δεν θέλουμε από κανένα χάρες.

Ότι βλέπετε εδώ το κάναμε μόνοι μας. Ξεκινήσαμε την οργάνωση του αγώνα μας την προπερασμένη Κυριακή, βρεθήκαμε το απόγευμα σε ένα πάρκο όλοι μας ψηφίσαμε και βγάλαμε μία επιτροπή. Μιλήσαμε με τους δικηγόρους του προσωπικού. Κάναμε τα πανό μας οργανωθήκαμε με πλήρη δημοκρατία αλλά και δουλειά και αποτελεσματικότητα. Όλοι δουλεύουν.

συνέχεια στην εσωτερική σελίδα

Η απεργία τέλειωσε, ο αγώνας συνεχίζεται

Για 18 μέρες οι νοσηλευτές έγραφαν ιστορία. Έγραψαν μια από τις πιο όμορφες σελίδες του εργατικού κινήματος στη Κύπρο. Η απεργία τους θα είναι σημείο αναφοράς για τους μελλοντικούς αγώνες που θα χρειαστεί να δώσουν τόσο οι ίδιοι αλλά και άλλοι κλάδοι εργαζομένων.

Έδωσαν μια άνιση μάχη με πανίσχυρους αντιπάλους. Αντιμετώπισαν μια ανάλγητη και αδίστακτη τρόϊκα, Αβέρωφ, Γεωργιάδης, Πετρίδης, που τους απειλούσε και τους συκοφαντούσε καθημερινά, και έναν πρόεδρο που με υπεροψία και αλαζονεία τους έδινε τελεσίγραφα. Αντιμετώπισαν τον άγριο πόλεμο από την ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ που ήθελε πάση θυσία να τους συντρίψει. Αντιμετώπισαν έναν αδίστακτο αρχιεπίσκοπο που συντάχθηκε με το κεφάλαιο και την εργοδοσία, (όπως έκανε πάντα η ηγεσία της εκκλησίας από τις απεργίες του '48 μέχρι σήμερα). Αντιμετώπισαν μια πρωτοφανή επίθεση από την πλειοψηφία των ΜΜΕ με ψέματα, διαστρεβλώσεις και συκοφαντίες. Αντιμετώπισαν εκείνον το γραφικό τύπο με την παρέα του που παρίστανε τον εκπρόσωπο των ασθενών, αλλά στην ουσία έπαιζε το παιχνίδι της κυβέρνησης.

Ακόμη και η συμπαράσταση που είχαν από άλλες συντεχνίες ήταν στην πραγματικότητα φραστική και καμιά στιγμή δεν μετατράπηκε σε έμπρακτη στήριξη του αγώνα τους, με κάλεσμα για συμμετοχή στις κινητοποιήσεις τους, ενίσχυση του απεργιακού τους ταμείου και άλλα.

Μπορεί η μεγάλη μάζα των εργαζομένων να έβλεπε με συμπάθεια τον αγώνα τους αλλά ήταν συνεχώς εκτεθειμένη στη προπαγάνδα και τα ψέματα του αντίπαλου που είχε όλα τα μέσα στη διάθεση του.

Παρ όλα αυτά έδειξαν μια τεράστια αντοχή, ενότητα και αποφασιστικότητα, προκαλώντας τον εκνευρισμό του Υπουργού Υγείας και της Κυβέρνησης. Τα «νοσοκομούθκια» δεν γονάτισαν όπως τους περίμεναν μέσα σε λίγες μέρες. Αντίθετα έδιναν κάθε μέρα μαθήματα μαχητικότητας και αγωνιστικότητας. Ο πανικός της κυβέρνησης φάνηκε τις τελευταίες μέρες που κατάφυγαν στα τελεσίγραφα, τους εκβιασμούς και τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς.

Παρ όλα αυτά οι νοσηλευτές της ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ πέτυχαν μια σημαντική νίκη.

Δεν κέρδισαν τα άμεσα αιτήματα τους για αναγνώριση και επαρκή στελέχωση αφού δεν πήραν τίποτα χειροπιαστό εκτός από κάμποσες υποσχέσεις και δεσμεύσεις για ένα διάλογο και ένα καταληκτικό χρονοδιάγραμμα για το τέλος Αυγούστου. Αυτά όταν προέρχονται από μια κυβέρνηση που έκανε το «δεσμεύομαι» το πιο μεγάλο ανέκδοτο της θητείας της δεν έχουν και μεγάλη αξία. Αφού τώρα εξασφάλισε το κλείσιμο της απεργίας σε μια ευαίσθητη προεκλογική περίοδο, μετά τις εκλογές μπορεί να κάνει ότι θέλει. Εξάλλου ελπίζει ότι μέχρι τότε θα καταφέρει να ποινικοποιήσει τις απεργίες στους «ευαίσθητους τομείς» όπως η υγεία οπότε δεν θα ανησυχεί ότι θα αντιμετωπίσει ξανά τους νοσηλευτές στους δρόμους. (αρκετές νύχτες τους έβλεπαν στον ύπνο τους).

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες και με δεδομένους τους συσχετισμούς δυνάμεων δεν μπορούσαν να πετύχουν και πολλά.

Κέρδισαν όμως και κάτι πολύ σημαντικό και ανεκτίμητο αυτές τις 18 μέρες. Κέρδισαν την αυτοπεποίθηση της συλλογικής τους δύναμης. Είδαν πόση δύναμη έχουν όλοι μαζί. Έμαθαν την αξία της ενότητας και της αλληλεγγύης. Ανθρωποι που μέχρι χτες δεν γνωρίζονταν ή είχαν μια τυπική σχέση έγιναν συναγωνιστές σε ένα δίκαιο και ευγενή αγώνα και έμαθαν να στηρίζονται ο ένας πάνω στον άλλο. Ακόμη και συνάδελφοι τους από την ΠΑΣΥΔΥ συστρατεύτηκαν μαζί τους ή έβλεπαν με συμπάθεια τον αγώνα τους (με εξαίρεση τα «κοπέλια» του Χατζηπέτρου). Θυμήθηκαν και θύμισαν την τεράστια αξία της εργατικής δημοκρατίας, της δημοκρατίας στους εργατικούς χώρους και στους αγώνες. Εφάρμοσαν δημοκρατικές διαδικασίες που έχουν ξεχαστεί από τις περισσότερες συντεχνίες, ιδιαίτερα του δημόσιου τομέα. Μετέτρεψαν τις Γενικές Συνελεύσεις σε χώρους ζωντανής συζήτησης, ζύμωσης και λήψης αποφάσεων. Ξαναθύμισαν τι σημαίνει δυναμική κινητοποίηση οργανώνοντας μερικές από τις πιο δυναμικές κινητοποιήσεις των τελευταίων χρόνων. Έβαλαν την φρεσκάδα και τη φαντασία τους σε συνθήματα. Έδειξαν ακόμη το μεγαλείο της ψυχής τους προσφέροντας τις υπηρεσίες τους εκεί και όπου χρειάστηκε σε έκτακτα περιστατικά, (πρόσφυγες στο Λατσι, έγγυος γυναίκα που ξεγέννησαν στο σπίτι, προσωπικό ασφαλείας).

Γι όλα αυτά θα πρέπει να είναι περήφανοι οι νοσηλευτές. Αυτά είναι η πιο σημαντική παρακαταθήκη που αφήνουν όχι μόνο στους εαυτούς τους αλλά συνολικά στην εργατική τάξη. Είναι μια παρακαταθήκη που θα παίξει καθοριστικό ρόλο στους αγώνες που έχουν μπροστά τους. Η κυβέρνηση δεν έχει πραγματικά πρόθεση να ικανοποιήσει το αίτημα τους για αναγνώριση γιατί αυτό θα έβαζε σε αμφισβήτηση τη συνολική πολιτική λιτότητας, περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων που θέλει να επιβάλει. Θα χρειαστεί να ξαναβγούν στους δρόμους οι νοσηλευτές και τότε θα μπορούν να το κάνουν έχοντας στο οπλοστάσιο τους τις εμπειρίες αυτού του αγώνα.

Θα πρέπει ακόμη να μάθουν από τα λάθη και τις αδυναμίες που είχε ο αγώνας τους. Θα πρέπει πάνω απ όλα να καταλάβουν ότι δεν έχουν μια θέση στη παραγωγική διαδικασία που τους επιτρέπει όταν κάνουν απεργία να κτυπούν άμεσα τα κέρδη του εργοδότη και να του προκαλούν μεγάλη ζημιά που θα τον αναγκάσει να υποχωρήσει. Το κόστος για τον εργοδότη, τη κυβέρνηση στη δική τους περίπτωση είναι πολιτικό. Θα πρέπει να κερδίσουν τη μάχη της πληροφόρησης. Θα πρέπει να μεταφέρουν τον αγώνα τους μέσα στην ίδια την κοινωνία, να εξασφαλίσουν την υποστήριξη της. Θα πρέπει να συνδέουν τα αιτήματα τους με τα κοινωνικά αιτήματα για καλύτερες υπηρεσίας υγείας, για περισσότερες δαπάνες για την υγεία. Θα πρέπει να αναλάβουν οι ίδιοι αυτό το ρόλο αφού θα έχουν τα ΜΜΕ εναντίον τους, μέσα από εξορμήσεις για πληροφόρηση και για μάζεμα υπογραφών συμπαράστασης, για οικονομική στήριξη, και γενικά με εκδηλώσεις που να δίνουν την ευκαιρία στο κόσμο να εκφράσει την αλληλεγγύη του. Η μεγάλη μάζα του κόσμου είναι μαζί τους, γνωρίζει και σέβεται το τεράστιο έργο των νοσηλευτών.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η κατασυκοφάντηση των νοσηλευτών θα συνεχίσει και τις επόμενες μέρες, βδομάδες και μήνες από την κυβέρνηση, τον Συναγερμό και τα ΜΜΕ που την στηρίζουν. Θα πρέπει και αυτοί από τώρα να ετοιμάζονται, να στέλνουν άρθρα στις εφημερίδες, να οργανώνουν εκδηλώσεις και να εξηγούν τις θέσεις τους. Η διαπραγμάτευση και ο διάλογος που υποσχέθηκε η κυβέρνηση θα πρέπει να γίνει με πλήρη διαφάνεια και όχι πίσω από κλειστές πόρτες όπου οι εκβιασμοί και οι απειλές της κυβέρνησης και της ηγεσίας της ΠΑΣΥΔΥ θα ασκούν τεράστια πίεση στους ηγέτες της ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ. Η δυναμική στήριξη των μελών θα είναι αυτή που θα τους δίνει τη δύναμη να αντέχουν.

Η ιστορία που έγραψαν αυτές τις 18 μέρες και όσα κέρδισαν είναι η καλύτερη παρακαταθήκη για τη τελική δικαίωση. Αφήνει και μια σημαντική παρακαταθήκη για την υπόλοιπη εργατική τάξη, ότι κανένα κομμάτι της, κανένας κλάδος εργαζομένων δεν πρέπει να μένει μόνος του σε ένα τέτοιο αγώνα που αμφισβητεί την πολιτική της λιτότητας και των περικοπών, τις ιδιωτικοποιήσεις και γενικά την πολιτική που διαλύει κάθε έννοια κοινωνικού κράτους και φτωχοποιεί χιλιάδες εργαζόμενους και συνταξιούχους.